

Nazmi Sancar Yıldırım

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.05.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağa Topal Osman

Korkmazdı hiçbir Şeyden, ardında yiğitleri,
DüŐünmezdi mevzu vatansa, derdi uŐaklar ileri.
Yine gelse böyle er, akacaksa aksın kan,
Türk'e Şan, Şeref oldu koca ağa Topal Osman.

Tükenmez elbette asil ırkın evlatları,
Yine bir yiğit çıkar sorar tüm hesapları.
Bizde ölelim, feda olsun vataña can,
Öldü de teslim olmadı koca ağa Topal Osman.

Hain sarmış etrafını, diyor teslim ol ağa,
Bilmezler ki durdurulmaz, kalkmıŐsa Türk Őaha.
Vatan kimlere kalmış, ey ağam buna yan,
Etmez silahını teslim, kahraman Topal Osman.

Namını hain, düşman, tüm kalleŐler duymuŐ,
Cihâna gelmiş büyük kahraman er oymuŐ,
Haksızlıklara karşı duvar olup da çarpan,
Leke sürdürmez Őanına koca ağa Topal Osman.

Nazmi Sancar Yıldırım

Ağlarım

Bir derdim var geceleri uyutmaz,
Yanar ağlarım, deyip anlatamam.
Büyük bir yaradır ki dikiş tutmaz,
Kanar ağlarım, sarıp avutamam.

Yıllar geçse üstünden, iz silinmez,
Derman nedir, nerededir bilinmez,
Unut demekle de kalpten sökölmez
Bilir ağlarım, yürekten atamam.

Bir acı bu, tüketir her saniye,
Sebebi yoktur, sormayın hiç niye,
Gönöl susamış, o yâre aşk diye,
Dalar ağlarım, döküpte yakamam.

Durur zaman, gözleri güldüğü an,
Vurur penceresine ağarken tan,
Bilemem güler mi, ben ağlarken kan
Gider ağlarım, dönüpte soramam.

Bir sabaha karşı çınlar ezanlar,
Gönölü ancak bilir aşkı yazanlar,
Yürek sızımı dinleyip ozanlar
Çalar, ağlarım, deyip ağlatamam.

Belki unuturum, gözler kapanır
Belki yeter diye, yürek utanır
Göz görmeyince, gönöl de katlanır,
Donar ağlarım yine unutamam.

Nazmi Sancar Yıldırım

Ali Balseven Ağıdı

Dara düşmüş yüreğin, yol vermez mi dağlar,
Kâhpe bir el değmiş canına, yiğit Ali'm,
Nerde kaldı diye, gözü yaşlı anam ağlar,
Dönülmez mi gittiğin yerden, boz yazgıyı mert Ali'm.

Pusuya mı düştün? Zor da mısın kardışım?
Varılmaz yanına, uzakta mı kaldın yoldaşım,
Zehir olmuş bu canıma, kurumaz gayrı göz yaşım,
Sen toprağa girerken, ben gülemem şehit Ali'im.

Dediler ki vurulmuş Ali, kanı değmiş toprağa,
Bedenini kefene sarmışlar, tabutunu bayrağa,
Şimdi gitme vakti, varmak gerek uçmağa,
Var git artık selam eyle en yücelere, can Ali'im.

Yüreğim dayanmaz, tutmaz oldu bu ellerim,
Anlatamam acısını söylemeye varmaz dilim,
Türklük için şehit oldu, koç yiğidim yaman erim.
Çekildi mi kılıç gayrı, baş almadan inmez Ali'im.

Türk'ün doğan güneş, Türk'ündür cihân,
Vurdular dâvâsından, Türk'ün bu akan kân,
İstediler de vermedik mi bedel diye binler can,
Kıydılar yirmi beşinde, şâhit olsun gece şehitsin Ali'm

Ağlaşın gözlerim, feryadıma çağ olsun,
Yüreğimde kin, yığılsında dağ olsun,
Dâvâ yolundan dönenin ayağına bağ olsun,
And olsun intikamın, yanlarına kalmaz Ali'm.

Türkçülük od'u yanacak sonsuza dek,
Söz olsun yitenlere, elbet Turan gelecek!
O gün yazgı bizi bir daha birleştirecek,
Bir almışsa toprak, geriye binler verecek Ali'm.

Geçilmez düşmandan, her yanımız çasıt dolu,
Çalamadın mı son kez kapısını, bulamadın mı yolu?
Ardında gözü yaşlı ana, yitirmiş yiğit oğlu,
Tutmaz olmuş eli, kolu, son kez gör onu Ali'm.

Ozan söyler dertli dertli, yakılmış ağıtlar,
Bu oba da söndü güneş, her yanında bir yas var,
Üşür toprağın altında, üstüne yağar kar,
Sıgmaz, kâbir gelir dar, şehit olmuş Ali'm.

Şu Maraş'ın dağları dile gelip söylese,
Bir Balseven vardı, geçti canından dese,
Afşın, Elbistan toprağı o yığide dar gelse,

Yine caymaz ülküsünden, gözü kara can Ali'm.

Bir ülkü ki gönül verdiğin, yakın muzâffer olması,
İmkânsız bir iki kalleşin onu senden alması,
Kızıl elma tatlı hâyal zordur belki varması,
Sen ulaş ötelerden, ver bize muştı Ali'm.

Dağlar gibi heybetini kaldıramadılar yıllar,
Kör tâlih işte, hain çıktı yanımızda duranlar,
Yoldaş olsun ruhuna genç yitenler, ahı alsın sağlar,
Gözün arkada kalmasın, bitmez erimiz Ali'm.

Zordur dâvâ için ölmek, herşeyi unutup,
Baş eğmedik kimseye devrin dönekliğine batıp,
Tanrı şâhit gülmedik, vatan zorda ise bakıp,
Aşımıza zehir oldu bu çile, etmedik şikayet Ali'm.

Tanrı'm açık etsin Ali'm orada bahtını,
Sorulur hesabın namertten, alırsız ahını,
Vurulup düştün de yere, tutup kaldıran olmadı,
Unutulmaz, yaşarsın anılarda bozkurt Ali'm.

Yoktur onun gibi cesur er, yoktur böyle seven,
Baş koyduğu yolunda, dönmeden can veren,
Bir yüce buyruk ile bu dünyâdan çadırını deren,
Ansızın göçüp gitti Tanrıdağ'a, Balseven.

Nazmi Sancar Yıldırım

Anlatamıyorum

Yine aklımda bu gün sen varsın,
Unut desende boşa, unutamıyorum.
Herşeyi al götür, yalnız kalbin kalsın
Öyle bir acı ki bu, anlatamıyorum.

Gidişinle başladı dinmez gönül sızısı,
Nerden buldu beni, bu kara alın yazısı,
Elleme tâbip boşa, bu gönül yarası,
Hangi ilâç fayda eder, bilemiyorum.

Duy artık sesimi yeter, kötü söyletme,
Dermanım sendedir, ele muhtaç etme,
Görüp perişân hâlimi dönüp gitme,
Ne yaptıysam adını, silemiyorum.

Ne yana vurduysam kendimi döndüm,
Büyük bir alev oldum sonra söndüm,
Sevda yolunda bin kere dirildim öldüm,
Yinede alıp başımı, gidemiyorum.

Ne çilelere göğüs gerdim bilemezsin,
Beni böyle bir başına koyup gidemezsin,
Sen yüreğimde duran dermansız dertsin,
Bu hâl ile nefes alıyor, ölemiyorum.

Dağlar, yollar sanki bana engel,
Unut herşeyi geride, tek sen gel,
Yoluma yığılmış demirden engel,
Bir türlü aşıp sana, gelemiyorum.

Nazmi Sancar Yıldırım

Anneme

Rahat uyu, neler çektiğimi bilme,
Yerin nur dolsun, cennet bahçesinde gül ol aç anne.
Derdin ya ne olursa olsun, namerde boyun eğme,
Etme merak öldümsede sessiz öldüm,
Halimi görüp benim için yanma anne.

Bilmezler ne hallere düştüm, sen gittin gideli,
Ölümlü bu dünya yaşayan bilmeli,
Yaşlı gözlerim içten gülmedim hiç, bu halimi görme,
Sen cennet bahçesinde gül ol aç anne...

Nazmi Sancar Yıldırım

Annemin Türküsü

Unutma bu yolda can veren Türk'ü,
Bu yol ki, Alp Erenlerin tuttuğu ülkü...

Taşradan kaçıp özüne doğru
Soğuk karanlık doluyor odaya
Sözü var baharın gelecek aya

Nazmi beyin yeşil kürkü,
Yeni çıktı bu türkü...

Ah! bebek ağılarken ev içinde
Ne kalır ki erinde, ya geçinde
Ninniler içinde, ninni seçinde

Nazmi beyin yeşil kürkü,
Yeni çıktı bu türkü...

Sessizliği boğuyor anne sesi
Bir cihana bedel sanki neşesi
Daha da dolmamış bir senesi

Nazmi beyin yeşil kürkü,
Yeni çıktı bu türkü...

Ne güzel inliyor nağmesi gökte,
Ak dileği de, yüreği ak niyette
Bir çalanı yok, o aynı ciddiyette

Nazmi beyin yeşil kürkü,
Yeni çıktı bu türkü...

Uyusana e bebek ne zorlarsın
Garip anan pek yaşlı yorarsın
Uyursan bir huzurla dolarsın

Nazmi beyin yeşil kürkü,
Yeni çıktı bu türkü...

Yüreğinden gelmiş bir türkü bu
Tutturur ayakta sen, sen ruhu
Ses verir bir yerlerden sevgi bu

Nazmi beyin yeşil kürkü,
Yeni çıktı bu türkü....

Uyu uyu ninni, ee bebek uyu
Bir karış boyu, türlüdür huyu
Gülüşü, neşesi rahmet suyu

Nazmi beyin yeşil kürkü,
Yeni çıktı bu türkü...

Uyu da büyü, yolun kutlu ülkü,
Sahip çık, hiç ezdirme Türk'ü
Annenin söylediği özlü türkü

Nazmi beyin yeşil kürkü,
Yeni çıktı bu türkü...

Nazmi Sancar Yıldırım

Ayrılık

Geceler boyu hep hayal kurardık
Bir resmin kaldı Şimdi ellerimde.
Her hayali binbir hayra yorardık,
Bir resmin kaldı Şimdi ellerimde.

Dünya hali dediler, giden gelmez,
Bende ki hâl buralı değil ki, bilmez,
Her geçen gün artan sızıyı silmez,
Bir resmin kaldı Şimdi ellerimde.

Hep ıŐıklı gözlerin, gözlerin gülerdi,
Yıldızlar utanır ve ay sönerdi,
Cismin yetmez idi, ruhunu dilerdi,
Bir resmin kaldı Şimdi ellerimde.

AŞk Őarabını içerdik kana kana,
Hasreti ile yaşardık yana yana,
Bu ayrılık bil ki, ağır geldi cana,
Bir resmin kaldı Şimdi ellerimde...

Nazmi Sancar Yıldırım

Bahar

"Her bahar'da kaybettiğim
Sevdiklerime"

Yine bir sonbahar,
Havada hafif serinlik,
Gökyüzünde bulut var,
Beyazlar içinde sanki gelinlik

Ruhumda aşkın izi var,
Rüzgârı eser savurur
Yaprakları dallarından.
Deli akar savrulur,
Dereler yatağından,
Gelişinde senin sesin var,
Vurulmuş yürek sana yâr.

Hazin bir sonbahar,
Yine uzakta sevdiklerim.
Hasretinle yürek yanar,
Tükendi artık ümitlerim...

Gelişin imkansız belki?
Fakât bende bir umut var...
Gelir mi bilemem;
Yoksa zaman mı dar?

Her bahar adını sayıklar;
Vuslat diye garip kuşlar.
Gülün boynu bükük,
Çiçekler sararıp solmuşlar.
Yüreğim harabe dökük
Sessiz bir bekleyiş var...

Herşey de bir hüzün,
Sanki ölüme dalmış doğa,
Sonu gelmiş yazın,
Kırlar yaslanmış dağa.

Gelir yine ilk bahar
Beraber geçen her an
Bu ömrüme olur kâr.
Yetmedi mi bu ayrılık?
Yeter artık dön gel yâr.

Tâbiat cana gelir yine,
Şahlanır göğe kırlangıçlar.
Tanrı eli değer,
Yeşerir dalında yapraklar.
Gökyüzünde aynı hüzün var
Gittiğin dönülmez yollardan,
Geri gel, ayrılığın acısını sar...

Nazmi Sancar Yıldırım

Bayrak Destânı

Ayyıldızlı şanlı bayrağım!
Destân destân yazsak seni
Yine anlatamayız sevgini.
Bir kızıl tufan kopuyorken burada,
Bir gör uğruna yitip giden erleri.

Hiç biri düşünmedi ötesini,
Atıldı gitti dönmedi geri...
Daha on beşinde can veripte
Şan kattılar al bayrağa,
Şiper oldular düşürmediler leke sancağa.

Şimdi dalgalan sonsuza dek semâlarda,
Gölgende serinlesin ırkımızın erleri,
Verildi bedelin en kanlı meydanlarda,
Nice yiğitler bozguna çevirdi sana karşı seferleri.

Haçlısı geldi yıkıldı gitti, haini geldi vuruldu gitti
Hepsi birdi hedefi belli, ayyıldızı indirmektir
Süremedi kirli ellerin, sıra sıra çekildi gitti.

Geçit vermedik hiç birine, canımız fedâ yoluna
Nice canlar verildi şerefli varlığın uğruna,
Dalgalan şimdi şafaklar gibi, ufuklardan hiç inmezsin,
Memleketi aydınlatan ışığın ebediyen sönmesin.

Sonsuza dek ayrılmasın yıldız ve hilâl,
Uğruna çağlasın tüm nehirler ve ırmaklar,
Senin görünce selâm dursun gelecek istikbâl,
Sönük kalsın yanında, yeryüzünü aydınlatan ışıklar.

Dalgalan en yücelerde, düşman çatlasın,
Dost sevinsin, dost görünen gün görmesin,
Varlığına kasteden bu dünyada gülmesin,
Al bayrağım gönüllerde en yüksek yerdesin..

Nazmi Sancar Yıldırım

Ben Değilim

Dünde kalmış gençliğim
Artık o ben, ben değilim
Yalnız ellerinde hiçliğim
Artık o ben, ben değilim.

Saçlarıma aklar düşmüş
Ruhum buradan göçmüş
Aşk dediğim bir düşmüş
Artık o ben, ben değilim.

Yıllar boynumda urgan
İstemez ki döşek yorgan
Toprak bedenime kurgan
Artık o ben, ben değilim.

Kesilmiş gücüm yarıda
Sönmüş ateşin harıda
Tükenmiş ümit varıda
Artık o ben, ben değilim.

Gelen yakmış ömrümü
Kaçmış alev döndümü
Bilmem şimdi söndümü
Artık o ben, ben değilim.

Yeter deyip yorulmuşum
El sofrasına kurulmuşum
Dert çağında sorulmuşum
Artık o ben, ben değilim.

Hayatıma ferman sürgün
Gelip geçer elbet birgün
Bitmez hasretimde hergün
Artık o ben, ben değilim.

Tasa kalmış ondan geri,
Gitmiş gözlerimin ferî
Gel desende gönül eri
Artık o ben, ben değilim.

Nerde o eski deli yürek
Yapmış yapacağını felek
Mert dediğim çıkmış kelek
Artık o ben, ben değilim.

Kime el uzatsam yanmış
Dostum diyenede kanmış
Bu dünya koca yalanmış
Artık o ben, ben değilim.

Vazgeçmişim sefasından
Çok çekmişim cefasından

Ne kaldı gayrı yasından
Artık o ben, ben değilim.

Yapmışlar film dizi dizi
Oynatmışlar hergün bizi
Ahir ömüre bıraktım sizi
Artık o ben, ben değilim.

27.05.2017 Bursa

Nazmi Sancar Yıldırım

Ben Geldim

Yollarına hasret ile baktığım
Bir gör halimi ne olur, ben geldim
Bir tek gülüşüne ömür yaktığım
Bir hoşgeldin de ne olur, ben geldim

Çok kez oldu geçtim bu canımdan,
Gitme derim gitme hiç yanımdan,
Görmedim böyle cefa yağımından,
Duy sızımı ne olur, ben geldim.

Yolun kalan yarısı yüreğimdedir,
Her hâlin kare kare hayalimdedir,
Gelenlere sorarsın zevâlim nedir,
Aç kollarını ne olur, ben geldim.

Zindan uzaklardan yar kapına,
Bitmez şafaklardan yar yanına,
Belirsiz ufuklardan yar adına
Hasret yazdım da, ben geldim.

Kalmadı adım atacak mecalim,
Acınacak belki görülen halim,
Her zorluğa bin bir türlü talim,
Verdim, hayalini alıp ben geldim.

Yağmur ol durma üzerime yağ,
Sevdan olmuş yüreğimde bağ,
Dediler; gitme aşılmaz bu dağ,
Aştım, geçtim ve ben geldim.

Tükenmez umudum sen varken,
Dinmez sızın kalbim de korken,
Deme sakın vakit var daha erken,
Yolları tek tek geçip, ben geldim.

Ey yıldız, yolun adını hasret koy,
Masefeleri deste deste dağıt, soy,
Geleceğim evet, sen vuslat say,
Yüreğim ellerimde, ben geldim.

Belki bir bahardı, belki soğuk kış,
Her çağa denk gelecek bu varış,
Yoruldu gönül, bitsin gayrı yarış,
Herşeyi bıraktımda, ben geldim.

Düşündüm herşeyi sana yandım,
Aşk seferinde ben yaya kaldım,
Çileyi bağrıma, sabrı yanıma aldım,
Yandım bir güzele ve ben geldim.

Nazmi Sancar Yıldırım

Beni Bırakma

Unut artık diyenlere inat
Tut ne olur yâr, beni bırakma.
Yol vermeyen engellere inat
Sar ne olur yâr, beni bırakma.

Duyma o sözleri, kulak asma,
Ey yâr, ne olur beni bırakm
Yüreğinde ateş olsa atma,
Ey varlığı nur, beni bırakma.

Beni bu hâle getiren senin
Zehir olsa içilen sözlerin,
Yok mu çiçek ellerin ellerin
Uzat ne olur, beni bırakma.

Her köşe başında bir engel var,
Geleceğim fakat yollarım kar,
Sessiz iken sen, yüreğimde dar,
Konuş ne olur, beni bırakma...

Nazmi Sancar Yıldırım

Beni Yaz

Ne söylersem gâyrı yetmez, sen bilirsin,
Düşer aklına geceden, gece yine ayaz.
Belki hatırlamak istemez, sonra silersin,
Kapat gözlerini, hâtırla, al kâlemi beni yaz.

Durmaz sözler hece hece dökülür önüne,
İstemez bitmesini Tanrı, eylemez niyâz.
Çünkü yağmur olmuş gâribin yağmıssın çölüne,
Bak emrediyor İlâhi kudret, lûtf eyle ve yaz.

Dağıt kara bulutları, geri ver yıldızları semâ'ya,
Senden âlâ yoktur bu cihânda bu cana hâz,
Duâ ol yüreğimde sessiz ulaş arş'ı alâ'ya,
Kudret kâlemini sineme sapla satırlara beni yaz.

Sen gelince aklıma yeni baştan başlarım,
Karaya çalmış kaderimi silkelesen altı beyaz,
Dört yanımda düşman, bitmez hiç savaşlarım,
Kılıç diye kuşan kâlemi yiğitliğimi de yaz.

Nazmi Sancar Yıldırım

Bilemiyorum

Bir yer var her gece sızlayan,
Neresi bulup saramıyorum.

Yaşlı mı gözlerin hâlâ,
Yâr yanına gelip silemiyorum.

Bekliyor mu, yoksa çoktan gitti mi?
Bilmiyor, görmüyorum, göremiyorum.

Ne kadar yakında olsa,
Uzak elleri öpmüyor, tutamıyorum.

Rüzgâr mı fısıldıyor adını,
Yoksa hayâl mi? Duymuyor, duyamıyorum.

Yollar mı uzak, mesâfeler mi engel,
Bilmiyor, bilemiyor, gelemiyorum.

Yaşıyor muyum, yoksa yaşayan ölümü?
Hissetmiyor, hissedemiyorum.

Yalnızlık mı zor, sensizlik mi?
Anlamıyor, seçmiyor, seçemiyorum.

Dertler sel olup, gelsede üstüme,
Hâlâ yaşıyor, ölmüyor, ölemiyorum...

Nazmi Sançar Yıldırım

Bilirim

Sen mutlu ol yeter anıları silerim,
Hiç yaşanmamış sayarım o güzel günleri,
Unutup geçmiş, buralardan giderim,
Tut diyemem son defa, bilirim uzak elleri.

Ayrılığın sancısındayım, ruhumda darp izleri,
Zor gelir sensizlik, kabullenemem bu gidişleri,
Yanımdaymış gibi sanki, hep hatırımda son sözleri.
Sev diyemem yüreğine, sevemezsin bilirim.

Duyar mısın? Gelir mi kulağına feryadım?
Kaybetmişim bilmeden seni beklerken bir adım,
Şimdi çaresiz ve bomboş elleri kaldım
Gel diyemem sana, gelemezsin bilirim.

Bilemedim değerini, hep kaçtım gözlerinden,
Zehir olsa da içsem kana kana ellerinden,
Belki sever diye bir ümit ile beklemeden;
Kal diyemem benimle, kalamazsın bilirim.

Hasretin yüreğimde bir dağ olmuş aşılmaz,
Nasıl bir acı bu, bil ki böyle yaşanılmaz
Vuslat çok uzaklarda yürümekle varılmaz,
Sen ulaş diyemem, sende uzaksın bilirim.

Madem gittiğin yollardan yok dönüşün,
Öyleyse öldür beni, ardında koyup gitme,
Unutmam mümkün değil hep aklımda gülüşün.
Sil diyemem geçmiş, silemezsin bilirim.

Uzun yolların oldum ben yoldaşı,
Bitmez gecelerin hep sırdaşı,
Kor oldu kalbimin uğruna yanışı,
Söndür diyemem sana, göremezsin bilirim.

Neden bu ayrılık, neden bu matem,
Kapanmaz yaralarımaya yoktur merhem,
Gittiğin dönülmez yollardan cantanem;
Dön diyemem sana, dönemezsin bilirim.

Belki kırdım kalbini, belki üzdüm hep seni,
Ama unutma sevgin bende hep dün gibi
Olamadım sana layık, hak etmedim sevgini,
Son bir şans ver diyemem, veremezsin bilirim.

Bakamam gözlerine, tutamam ellerini,
Özlemin yaksada bu zavallı yüreğimi,
Olmasanda yanımda, bu son dileğimi;

Çok görme diyemem, affedemezsin bilirim.

Nazmi Sancar Yıldırım

Bir Emir

"Gün doğusu kızılaştı
Dağlalım dağa taşa,
Tayma, Tayma naraları
Korku salsın uçar kuşa"
- Hasan Basri Gocul

Kalmasa hiç kimse
Bir emir ver öleceğiz.
Dünya karşına gelse
Bir emir ver öleceğiz.

Mertlik gerekir erde,
Yoksa adı kalır yerde,
Haber gelir her seherde
Bir emir ver öleceğiz.

Duysun namert olan,
Kana nefrete doyan.
Yılma "Tayma" dayan!
Bir emir ver öleceğiz.

Milyon olup gelseler,
Dört yanında sarsalar,
Önümüzde dursalar,
Bir emir ver öleceğiz.

Er olan taviz vermez,
Şerefli yoldan dönmez,
Bu düzen böyle gitmez,
Bir emir ver öleceğiz.

Kalandan fayda yok,
Yalan söze karın tok,
Yolundan dönmek yok
Bir emir ver öleceğiz.

Ölsekte geri dönmeyiz,
Düşmana yurt vermeyiz,
Biz ki, yiğit dermeyiz,
Bir emir ver öleceğiz.

Emek verilen sancak
Kanla silinir ancak,
Haklı hakkını alacak,
Bir emir ver öleceğiz.

Bürüyüp ulu Tanrıdağını,
Alacağız Türk'ün ahını,
Ülkü uğruna adayıp canı
Bir emir ver öleceğiz.

Sönmez yaktığın ateş,
Dönen yaşayan leş,
Bizede doğacak güneş,
Bir emir ver öleceğiz.

Bozkurtlar hep ardında,
Biliriz asalet kanında,
Tek er kalsak yanında,
Bir emir ver öleceğiz.

Nazmi Sancar Yıldırım

Bir Kere Gülmek

Bir heves, bir umut belki de sevmek,
Herşeyi unutup sevgiyi bilmek...
Dert çekip yolunda, uğrunda ölmek,
Tek gâyem yanında bir kere gülmek..

Nazmi Sancar Yıldırım

Bir Sen Varsın

Duygular sel olup akar gönlüme,
Yakar, yıkar ruhumu her nefesinde
Bir sen varsın bende, senden öte.

Hep sen varsın, sol yanımda durursun,
Bilmezsin bende ki seni, bilsen gül gibi kurursun,
Bir sen varsın bende, senden öte.

Gitmezsin hep yalvarıp git desemde,
Sevmezsin eriyip aşkımdan ölsemde,
Bir sen varsın bende, senden öte.

Ağlarsın düşünüp dermansız halimi
Bağlarsın sevginle kalpden dilimi
Bir sen varsın bende, senden öte.

Yakıp da savurursun küllerimi
Uzatsam tutarım sanki ellerini
Bir sen varsın bende, senden öte.

Dağlar dile gelir haykırır feryad ile
Bülbül şiir diye seni okur gonca güle
Bir sen varsın bende, senden öte.

Geçemem senden, herşeyden geçirimde
Silemem adını, sonsuza dek yüreğimde
Bir sen varsın bende, senden öte.

Her gece saplanır bir sancı gibi
Yazılan her hece hatırlatır bana seni
Bir sen varsın bende, senden öte.

Uzak mısın yakın mı? Bilemiyorum
Gel desende, dağları aşıp gelemiyorum
Bir sen varsın bende, senden öte.

Nerdesin ey güzeller güzeli, yerin burası
Taht kurduğun yer işte tam kalbimin ortası
Bir sen varsın bende, senden öte.

Sen bilmesende, her nefesimde,
Soluyup çekerim, seni en derinlere

Bir lafınla atılır, giderim ölümlere,
Bir sen varsın bende, senden öte.

Nazmi Sancar Yıldırım

Biz Sorgusu

Ağaçların dallarından dökülen yapraklar,
Engin denizler, sarp kayalıklar ve yüce dağlar
Bitmez tükenmez yollar, su gibi akan zaman
Bir oldu dikildi karşımıza her an
Kaldı yaşamdan derin acı iz
Bir sen bir ben, olamadık biz.

Çıkardık tepelere, göğünde üstüne
Yıldızlara el uzatır, yırtardık karanlıkları
Engin okyanuslarda yüzerdi hayallerimiz
Sisli zirvelerden uçardık kartal misali
Güneş girmez ormanlarda arardık ahâli
Oturur bengü taşlara kazırdık adımızı
Beraber olur sarardık gönül sızımızı
Şimdi ne oldu da eller kırdı sazımızı?
Ayrı kaldığımız her güne, ömürden çizgi çiz
Bir sen bir ben, olamadık ki biz.

Akıl işi değildi bizimkisi, belki bir delilik
Aşkın değdiği yürekte kalmaz ki dirlik
İç çekerek daldık uzaklara
Ellerimizde imkansızlığın kelepçesi
Sırtırdı bize ahmak suratlar
Verdiğimiz sözü bilmeden
Ne nasihat dinlerdik, nede bir söz
Yurdumuzun dağlarında arardık kaybettiklerimizi
Bilir misin ki, bu dağda yitirdiklerimizi?

Nice yitik ümitlerin boynu bükük
Kaybolur zaman, siler bütün izlerimizi
Hayat kanatırken dizlerimizi
Ömrümüz olmuş çözülmeyen bir giz
Bir sen bir de ben, olamadık biz.

Yesevî'den öğüdüm
Alp Eren'lerden nasibim
Manaslı aksakallardan duâm var
Korkum yok gayrı dünyalık belalardan.
Korkumuz yok us'u başından gitmiş dünyalıklardan.
Biliyorum ki, duâlarda beraberiz
Ak güvercin misali, ak niyetimiz.
Bir sen bir de ben el ele verip
Neden olamadık biz?..

Nazmi Sancar Yıldırım

Burçe

'Gökyüzünün en sevimli,
en parlak eşsiz yıldızına'

Bir Kasım gecesi ruhum da hissettiğim o sızı iliklerime kadar işledi
Adın kulağımda bir sır Burçe

Beklemediğim bir an beklemediğim bir şekilde çıka geldin
Gülüşlerin âh sarıyor her yanımı
Gidemiyorum istesemde
Tutuyorsun hiç bırakmayacakmış gibi

Yıllar geçiyor
Her geçen dakika ömrüme vuruyor saçlarıma yüzüme
Bir çaresiz dert oluyorsun içimde kalıyorsun
Bir Kasım gecesi sesin işledi tâ yüreğime
Bir Kasım gecesi Burçe

Bilmezdim hiç bu duygunun beni yakacağını
Ecelim misin yaklaştın gizlice?
Bir bakışla hapsettin beni kendine

Bâdeli aşıklar eşlik ediyor bize
Uzaklardan çok uzaklardan bir ozan dokunuyor sazının teline seni çalıyor
Sazım sana hasret
Türküm sana
İrkim sana hasret Burçe

Soğuk bir kasım gecesi soluksuz rüya gibiydin hayallerimde
Ardımda bin atlı ile koşuyordum sana doğru
Manaslı aksakalların duâları üzerimizde
Kavuşmamız yakın hissediyorum çok yakın
Ardımda bin atlı
Son ok delmeden sakla yüreğimi Burçe

Çok sevdiğim yıldızlara götüreceğim sevgimi
Bilir misin sen? yıldızları çok severim
Her yıldız düştüğünde gökten yere doğru
Dilek değil seni dilerim
Bilirim ki yıldızlarda beni sever
Bu isteği bana çok görmezler

Soğuk bir Kasım gecesi
Acun derin bir sessizlikteyken
Sen konuştun gönlünce
Susma hep konuş anlat Burçe

Yıldızları bulutları çok sevdiğim gökyüzünü anlat
Sen anlatınca anlamlı oluyor herşey
Alıyorsun götürüyorsun çok ötelere
Al götür bırakma beni Burçe

Büyük bir sızı çok büyük
Hiç dinmeyecekmiş gibi
Hiç bitmeyecekmiş gibi
Sen misin yoksa bu sızı?
Eğer sen isen hiç bitme
Dur hep sol yanımda öylece

Biz yerin ve göğün paylaşamadığı
Şanlı ırkın özgür torunlarıyız
Esâret nedir bilmeyiz ölürüz esir olmayız
Ben esir düştüm gözlerine
Dermânım yok öldür beni
Yaşayamam gâyrı özgürce
Vur öldür ama gözlerinden azâd etme Burçe

Bir Kasım gecesi esir düştüm gözlerine
Soğuk bir kasım gecesi Burçe
Sen bilirsin nasıl bir duygu bu
Anlatılmaz sızlar
Ve sen yine bilirsin ki
Unutulmaz hep sızlar

Bir gecenin şâvkı vuruyor yüzüne
Oturmuş yıldızları seyrediyorsun bir başına
Keşke bende yanında olsam
Başını yaslasan sen omzuma
Saçların göğüs hizâmdan dökülse
Ve ben saçlarını tarasam ellerimle

Güldüğünü göremiyorum
Gülünce sen çiçekler boy verirdi
Göremiyorum güldüğünü Burçe
Solgun çiçekler
Bir kasım gecesi yapraklar dökülürken hoyrat bir rüzgârla
Geldin girdin gönlüme
Gitme hep kal benimle

Leylâ ve Mecnûn demişler de aşka
Bilememişler nasıl sevdiğimi
Nasıl yandığımı görememişler
Kör bir kuyuda kalmışım diyememişler
Diyememişler sevdâmı kimselere
Sen söyle güle bülbüle anlat Burçe

Ya Râb belâ-yı aşk ile kıl âşinâ beni
Bir dem belâ-yı aşkdan etme cüdâ beni.

Seninle konuşurken aklıma yıldızlar dökülür
Kor bir ateş olur yanarsın yüreğimde
Sönmesin isterim hiç bu ateş

Hep yaksın senide benide.

Şimdi Horasanlı Erenlerin nâsihatini tutmuş yürüyorum
Tebriz'in sarp kayalarına kazıyorum adını
Heydar Baba dağına döküyorum derdimi
Şehriyâr'ın hâsretini duyuyorum özümde

Heyder Baba, yolum senden keç oldu
Ömrüm keçdi, gelenmedim geç oldu
Heç bilmedim gözellerin neç oldu
Bilmezidim döngeler var, dönüm var
İtginlik var, ayrılık var, ölüm var.

Ellerin ellerin geliyor aklıma tıkanıp kalıyorum Burçe
Sinâ çölünde esen bir sââm yeli gibi savuruyor aklımı hayalin
Uzun kervânları yoldaş ediyorum kendime
Biliyorum bu yol sana çıkmıyor
Ama dönüşü yok
Bu yol sana çıkmıyor biliyorum Burçe

Yine saklıyorum seni en güzide gecelere
Başka bir kasım gecesi gün ışıkları karanlığı boğarken
Belki bu defa bizim için doğar güneş yeryüzüne
Bir kasım gecesi Burçe
Soğuk bir kasım gecesi
Sen konuştun gönlünce
Susma hep konuş böyle

Sesin ılık bir bahar rüzgârı gibi esiyor
Tebessüm ediyorum
Gülümseme sebebim sensin
Seni duyamayınca hânçer gibi saplanıyor sızın yüreğime
Bitmesin hiç nefesin hep söyle Burçe

Karadeniz gecelerini sen iyi bilirsin
Deniz mavisini göğe geri vermişse
Yıldızlara daha yakın olursun
Sanki uzansa tutacakmışsın gibi
Denizin karalığı renginden değil
Belki kaderindedir
Bu deli denizin sesi alır götürür bizi ötelere

Çok ötelere bir ses duyarım
On bin yıl önceden seslenir bana ızdırap içersinde bir çığlık
Pusat'ın yürek sızısı gibi
On bin yıl önceden seslenir bana
Yine yarım kalmış bir sevdâ

Gel geçmişte yaşanmış ve gelecekte yaşanacak nice birliktelikler için
Ruhu darda kalmış aşıklar ve asil soyumuz için
Bir daha sevelim verelim el ele
Bir hâsreti vuslâta çevirelim Burçe

Bir kasım gecesi
Soğuk bir kasım gecesi
Sen konuştun gönlünce
Susma hep konuş anlat Burçe

23.11. 2016 - Yalova

Nazmi Sancar Yıldırım

Cennet Özlesin

Yetmedi mi bu kadar ayrılık?
Gel, biraz da cennet özlesin.
Düşerken rahmet seli ılık ılık,
Gel, biraz da cennet özlesin.

Gittin gideli bir yanım yarım,
Sendin bu dünyada tek varım,
Bal yapmaz gayrı, gönül arım,
Gel, biraz da cennet özlesin.

Tutmuyor ellerim sensizken,
Böyle zamansız gidiş neden,
Beni de sarar giydiğin kefen,
Gel, biraz da cennet özlesin.

Ellerimi açıp dualar saydım,
Karalar giyip yanına vardım,
Cenneti senin özün saydım,
Gel, biraz da cennet özlesin.

Rüyalar dileyip beklerim gece,
Belki gelirsin rüyama bir gece,
Kağıda işledim seni hece hece,
Gel, biraz da cennet özlesin.

Duyar mısın bu sessiz feryadı,
Geçmişte kaldı, anıların adı,
Yoksun sen, yok yaşamın tadı
Gel, biraz da cennet özlesin.

Çok kısa kaldın benimle oysa,
Topraklar yağmura, suya doysa,
Ölüm dedikleri bizi ayrı koysa,
Gel, biraz da cennet özlesin.

Hâlâ oyuncaklarım kırık benim,
Bağrım kor acıyla yanık benim,
Bir tarafım yok, buruk benim,
Gel, biraz da cennet özlesin.

Mutlu günler yok göreceğim
Bir canım kalmış vereceğim
Gelmezsen eğer ben geleceğim,
Gel, biraz da cennet özlesin.

Gel, melekler yolunu gözlesin,
Kulağımda saklı bir sözlesin,
Ben sendeyim, sende özdesin,
Gel, biraz da cennet özlesin...

06 Nisan 2017 - Bursa

Nazmi Sancar Yıldırım

Değil Mi?

Umut beklemek, acıya acı eklemek,
Sevmek, kavuşamamak değil mi?
Bir bakışa bin dilek, boşa geçen emek,
Sevmek, kavuşamamak değil mi?

Belki gelir diye hep yolları gözlemek,
Yokluğunda bile hayalini izlemek,
Tarifi zor, mümkün değil gizlemek,
Sevmek, kavuşamamak değil mi?

Kabul görmemiş dualar ve hüzün,
Değil eskisi gibi, tadı yok hiç güzün,
Bir gülüşte çiçekler açar idi gül yüzün,
Sevmek, kavuşamamak değil mi?

Adını bir sır gibi saklamak neden hâlâ,
O şimdi başka hayallerle mutlu ama,
Bir asır geçmemiş aşkın üstünde daha,
Sevmek, kavuşamamak değil mi?

Țutmak suretini bir karalı fotoğrafta,
Ölmek değil bu, ruhum sanki arafta,
Mahşer günü buluşmak aynı safta,
Sevmek, kavuşamamak değil mi?

Ah nerde o tatlı sözler, kara gözler,
İtiraf edemem, bu yürek o'nu özler,
Bıktırmış belki de tutulmayan sözler,
Sevmek, kavuşamamak değil mi?

Giderken ardından yalnızca bakmak,
Anlatılmaz, gerek bu duyguyu tatmak,
Sineme saplanıp da hep canı yakmak,
Sevmek, kavuşamamak değil mi?

Bir kaç damla gözyaşı değil, akan kan,
Bakıp ardı sıra gidememek, ölüm inan,
Yoluna serilmiş, bedel diye bir garip can,
Sevmek, kavuşamamak değil mi?

Nazmi Sancar Yıldırım

Dörtlükler 1

Sevdim işte sorma neden,
Oydu kıymet nedir bilmeyen.
Şimdi dünyâ dursa ne fârk eder,
Şevdin ya bir defâ,bana bir ömür yeter.

Nazmi Sancar Yıldırım

Dörtlükler 2

Vatan milletti tek derdin,
Bu yolda çok emek verdin.
Ödenmez hakkınız, helâl edin
Yiğit başkanım güle güle gidin.

Nazmi Sancar Yıldırım

Dörtlükler 3

Ey gözleri gönlüm de yara Gökçen kız,
Bakmaya doyamadığım gözleri yakan kız.
Nedir bu endâm, iffeti kalbi saran
Özenmiş yaratmış Tanrı, sanki afet'i devrân.

Nazmi Sancar Yıldırım

Dörtlükler 4

Ey Tanrım, ulu Tanrım Kul aşkı ile yandırma beni. Göğre açılan ellerim arşa ulaştı dua ile, Onsuz yaşam zulüm olsa bile. Kalbi delen o gözlere kandırma beni...

Nazmi Sancar Yıldırım

Dörtlükler 5

Yalanmış dost dediklerimiz yalan
Bir kaç hançer izi sırtımda kalan
Kendin için yaşa, ne dert ne tasa,
Bulmasın seni ıstırap, bozmasın yasa.

Nazmi Sancar Yıldırım

Dörtlükler 6

Unuttu bile seviyorum diyen de unuttu,
En son giden de her şeyden çok sevdi.
Sevdiğim dediğim kıymet bilmeyendi,
Yıllar bende çok şey aldı götürdü.
Geriye döndüm baktım, herşey hayaldi.

Nazmi Sancar Yıldırım

Eskisi Gibi Değilsin

Gül kokardı ellerin, nur saçardı gözlerin,
Bir gülüşünle dağılırdım, çözüldü dizlerim,
Soldu, her bahar açan o gül filizlerin.
Eskisi gibi değilsin, sen çok değiştin.

Hayalin belirince, boşluğa kilitlenir bakışlar,
Kalbimi deler ah o hançer keskin bakışlar,
Her gecenin başında sol yanımda sızın başlar.
Eskisi gibi değilsin, sen çok değiştin.

Ne oldu ceylan gözlüm, neden uzağa düştün?
Bir keskin ok misali bu yüreği deştin,
Eline ne geçti? Neden sebebsizce gidişin,
Eskisi gibi değilsin, sen çok değiştin.

Nazmi Sancar Yıldırım

Fırat'a

Derler ki düşerse toprağa yiğit şehit olur,
Bir yiğit düşse yere ardı sıra binler yürür
Dar gelir dünya bize, Kalmaz rahat
alınmadıkça intkamın Fırat.
Diş bilemiş bize hain, biz uyuruz heyhat.

Ve sen kardeşim, öyle güzel yürüdün ki ölüme,
Kıskandırdın bizi, komşu oldun belki de habibe,
Dinsin ızdırabın artık, ey kutlu atam Kür Şad
Türk'e Şan oldu, şeref ile yürüdü uçmağa Fırat.

Selâm olsun sana Ey kahraman şehit
Selâm durur bütün melekler ruhuna,
Sen ki tabutlara sığmayan yiğit
Nice ağıtlar yakılmış kahraman ruhuna.

Tez vakit olur, sorulur namerde hesabın
Merak etme yiğidim yerde kalmaz kanın,
Bu bayrak düşmez yere ölmedikçe son Fırat,
Gözün arkada kalmasın şehidim, sen yerinde rahat yat...

Nazmi Sancar Yıldırım

Gel Artık

Sayfa sayfa yazmaktan el usandı,
Her kelimede anmaktan dil usandı,
Bir gönül ki aşk ile yandı ha yandı,
Hasretin çekilmez oldu artık,
Yetti bu ayrılık, gel artık.

Bıraktığın yerde sanki dün gibi
Bakıp ararım izlerini
Anam, babam olmuş el gibi
Bak unuttum dünü, bugünü
Bitsin özlem, gel artık.

Düşününce canım yanar,
Bir yara ki hergün kanar,
Sanma ayrılık son bir karar
Bul bu yaraları sar artık,
Tükendim, bittim, gel artık.

Her gecenin karanlığında
Her sabahın şafağında,
Her saniye her dakika
Seni arar gönül artık
Yoruldu yar, gel artık

Düşlerim hayâl sığmaz,
Unutmak mı? Ölsem olmaz
Hiç kimse ben gibi yanmaz,
Yandı gülüm gör artık
Öldür beni, dön artık.

Hayalini seyrederim yokluğunda
Sen yoksun ömrüm ölüm boşluğunda
Gül cemâlin belirir dört duvarlı odamda
Hasret fermanını sildim dön artık
Hergün bir çile, gel artık.

Sokağının başında hâlâ beklerim,
Sen yeter ki gel, güne gün eklerim
Kapanmaz oldu sensiz azan dertlerim
Bir sefanın zevkine kandık
Çok pişmanım, gel artık,

Hasretim yar, her zerrene hasret
Bitecek yüreğim bu gurbet sabret,
Tükendi ömrüm sanki yürüyen ceset
Sevda diye bir zalime sarıldık
Düşmanım her güne, yeter gel artık

Körü körüne tutulmuşum,
Gül tene, çekik gözlere kapılmışım
Büyük bir kor olmuş yanışım
Küllerimi savurma artık

Söndü güneşim, gel artık.

Ölüyor bedenim dertlerle karıldık,
Ne oldu da böyle aşkımıza darıldık?
Sen, ben başka diyârlara savrulduk,
Sevda deryasında kırım kırım kırıldık
Bitmiyor ecel gecemiz, n'olur dön artık...

Nazmi Sancar Yıldırım

Gel Masalı

Hatırlar mısın o aysız geceleri?
Diz dize oturup, sessiz sessiz konuşur, gelecek günlerimizin hayalini kurardık

Gecenin karanlığını aydınlatırdık el ele verip
Ve sen gözlerime bakınca ay doğardı, sanki zifiri karanlık ışıl ışıl olurdu
Bizim gözlerimiz kapalı.

Görmüyorduk başka bir şeyi, yalnız gözlerimiz konuşuyordu,
Her yerde sessizlik, alem derin uykuya dalmış idi.

Sonra bir ses duyardık ötelerden, "Gel" diyen o ses,
Kulağımda yankılanır, huzurlu yalnızlığımızı bozardı.

Hayır, hayır gelmek istemiyorum!
Biraz daha, biraz daha bakayım o gözlere, tutayım o elleri

Doymadığım o güzelliğin karşısına biraz daha kaybedeyim kendimi.

Dinlemiyor kimse beni sen gibi,
Oradan, uzaktan bakıyor, görüyor ve dinliyorsun sen
Hemde anlıyorsun.

Ahh nasıl bir duygu bu keşke anlatabilsem, yüreğimde hergece ne gemiler batıyor...
Vuslata hasret yolcular, sılaya hasret yolcular.

Bir hüzün bulutu gibi çöküyor yine o ses "Gel"...

Gel diyor ötelerden, rotasını bilmediğim yerlere gidiyorum onunla
Hasret koyuyorum bu gidişimin adını.

Hasret sarıyor her hücremi, geceler daha uzun ve sen yine uzaktasın.

Bilmiyorum yine duyuyor musun? Anlıyor musun beni?
Ben her aldığım nefesi sana adıyorum, seninle atıyor sanki kalbim.

Seni düşünüyorum,
işte sen buradasın tam yanımda, hayal mi yoksa?
Hayır olamaz çok gerçek, hayal olamayacak kadar gerçek

Yine diz dize oturuyoruz bu defa çok uzaklardayız,
neler konuşuyoruz neler, hiç bitmese keşke bu gece, yine aysız ve zifiri karanlık her
yer,
Yalnız sen ve ben, dudaklarından her dökülen söz sanki şiir, öyle huzurlu...

Her şeyi boşvermiş bir gecede birbirimizi dinliyoruz sadece,
Yıldızlar ve gökyüzü eşlik ediyor bize,

Geceyi bölüyor yine ötelerden gelen o ses, kahrolası o ses yine çınlıyor beynimizin
köşesinde "Gel" diyor!

Anlıyorum ki yine gidiyorsun.
Giden sen misin, yoksa ben mi? Kestiremiyorum

Tek bildiğim yine çıkıyoruz uzak sefere, adını hasret koyduğumuz o sefere.

Bu defa daha uzak bir yere doğru yol alıyorum, varacağım liman meçhul...

Kapıyorum gözlerimi, her yer karanlık
Sen geliyorsun yine, çehren de nur'dan bir ışık
Tutuyorsun ellerimden kaldırıyorsun,

Gidip asyanın bozkırlarına göğü dinliyoruz, yıldızlar ve sonsuz gökyüzü bize arkadaş

Yine gideceksin biliyorum, daha hasretimi dindiremeden ben,

Kalbin. Bırak o kalsın bu kez benimle, yine geleceğinden şüpheliyim...

Sonra
Pür dikkat kesiliyorsun bir yere, dinle diyorsun,
- Sende dinle.

Karanlığın içinden, taa derinlerden yine o sahipsiz, ürkütücü ses
Bu defa daha kararlı "Gel" diyor..
Gel...

Gidiyorsun..
Sen gidiyorsun, kalan benmişim meğer.

Bu da son gelişmiş, bir daha gelmeyecekmişsin.

Öyle bir gidişle gidiyorsun ki.
Çaresizim sadece ardından bakabiliyorum,

Dur desem, gitme, kal..
Diyemiyorum boğazım düğüm düğüm, sözler anlamsız..

Ve ay doğuyor tepelerin ardından, bu kez gece karanlık değil, sen yoksun, sen yoksun..

Nazmi Sancar Yıldırım

Gelme

Beklerken sabır tüketmişim,
İstersen gelme...
Bu canıma neler etmişim,
Bilsende gelme...

Bilsen ah nasıl yorulmuşum,
Her rüzgarda savrulmuşum,
Sonunda seni bulmuşum,
İstersen gelme...

Bir sır gibi saklarım adını,
Hiç bir yâr vermez tadını
Unuttum geçmişin yasını,
İstersen gelme...

Görürsende gözünü kaçır,
Seninde elbet yüreğin acır,
Ne var ise kalpte dağıt savur,
Bilsende gelme...

Ah almışım bilirim senden,
Yaşar mı sensiz bu beden,
Sormam asla bu hal neden,
İstersen gelme...

Gelme desemde, sen anla,
Kalmışım bir et birde canla,
Yazılmıştır yollarına kanla,
Bilsende gelme...

Nazmi Sancar Yıldırım

Gelmeyecek

Tüm resimlerine baktım,
Biliyorum gelmeyecek.
Toplayıp hepsini yaktım,
Biliyorum gelmeyecek.

Yoksun yanıyor canım,
Gittin ya kurudu kanım,
Yok hiç bir mutlu anım,
Biliyorum gelmeyecek.

Seslensemde duymaz,
Yar yerine de koymaz,
Ayrılık aşık olana uymaz,
Biliyorum gelmeyecek.

Ruhum bir ateşte yanar,
Sanmam yürekten anar,
Yarası geçmez hep kanar,
Biliyorum gelmeyecek.

Hep bekleyen tek benim,
Eskim çok, yok bir yenim,
Sevda yurdunda ki kinim,
Biliyorum gelmeyecek.

Yoklarım geçen ayları,
İzlerim bitmez yolları,
Sızlarım yürekte oyları,
Biliyorum gelmeyecek.

Hasret tükenir mi ki böyle,
Atılmaz akıldan, at demeyle,
Deli gönül sen kendini eğle,
Biliyorum gelmeyecek.

Engel olur yoluna birkaçı,
Kim doyura bu yüreği açı,
Ne etsem de yolsam saçı,
Biliyorum gelmeyecek.

Özlerim görmesem gözlerini,
Çöker bir yerde kırıp dizlerini
Şilersin deyip o tatlı sözlerini,
Biliyorum gelmeyecek.

Kalmadı artık tek umudum,
Tükendi dermanım yoruldu,
Coşkun akar idim duruldum,
Biliyorum gelmeyecek.

Nazmi Sancar Yıldırım

Gelseydin

Kırlar da çiçek açardı,
Sen bir kere, gülseydin.
Dünyâ cennete dönerdi,
Eğer benimle, gelseydin.

Dururdu zaman yanında,
Sesin hâlâ aklımda,
Hiç bitmezdi aslında,
Sevgim eğer, gelseydin.

Gözlerin âh, Tanrı lutfû,
Bilmezler aşkın adı bu,
Savaşa durur ordu,
Sen bir emir verseydin

Gülünce sen içten,
Şehre nûr inerdi gökten,
Kurtarıp beni bu dertten,
Devâ olurdun, gelseydin.

Gece olur seni düşlerim,
Sana çıkar bütün hislerim,
Hayâlîmden gidişini izlerim,
Hayâlde olsa, gelseydin.

Gece gündüze dönerdi,
İçimizde yangın sönerdi,
Göğün rengi yiterdi,
Sen bir defâ, gülseydin.

Bir deli rüzgâr eserdi,
Hatırâlar uçup giderdi,
Tüm çileler biterdi,
Gönül bahçeme girseydin.

Bir ok delerdi bağrımı,
Dindirip kâlp ağrımı,
Nice cenkler, yağımı,
Kölen ederdim, gelseydin.

Nazmi Sancar Yıldırım

Göktürk Ordusunda

Kağanın buyruğu ile atlansın yağız erler,
Başlasın çine akın, deli gönül bunu diler,
Pars, Yamtar, Gökbörü İşbara Alp'in arkasında,
Benim ruhum onlarla birdir, Göktürk ordusunda.

Özan vurur kopuza dağılır obaya sesi,
Ötüken'i titretir Kür Şad'ın o gür sesi,
Toplansın yiğit erler Kür Şad'ın sofrasında,
Benim ruhum onlarla birdir, Göktürk ordusunda.

Kırk çeri ile basalım şu hain çini,
Bitiremez ordular, bizde ki bu kını,
O gece uçmağ vardı 40 yiğit Vey ırmağı kıyısında,
Benim ruhum onlarla birdir, Göktürk ordusunda.

Urungu'nun deli gönlü, Ay hanıma tutulur,
Kür Şad'ın büyük utku bilmem nasıl unutulur,
40 asır geçsede unutulmaz hatırlanır her defasında,
Benim ruhum onlarla birdir, Göktürk ordusunda.

40 Yiğit Türk ile yazılmış bir büyük destan,
Sen kutlu ırkın torunu hep oku onu baştan,
Dinle onların sesini ulu Tanrıdağında,
Benim ruhum onlarla birdir, Göktürk ordusunda.

Nazmi Sancar Yıldırım

Göz Coğrafyası 2

Nerede düşkün bir kalp görse,
Dolardı gözlerin, hatırlar mısın?
Uzakta birinin ağladığını bilse,
Solardı gözlerin, hatırlar mısın?

Bilmezdi kimse sende ki hali,
Söylese gecelerin olsa da dili,
Geçmeyen zamanı, günü ve yılı,
Bölerdi gözlerin, hatırlar mısın?

Hep gelirdin coşkun hevesle,
Can verirdin bedene bir nefesle,
Garip, ürkek kuş görsen kafeste,
Dalardı gözlerin, hatırlar mısın?

Sebebsiz gülerdin tüm acılara,
Düşünürdün bakıp uzak yollara,
Düşen her takvimden ömre yara,
Kalırdı gözlerin, hatırlar mısın?

Daha çok severdin ılık yazları,
İzlerdin gece semâda yıldızları,
Mazlumdan yana olup, arsızları,
Yolardı gözlerin, hatırlar mısın?

Neşelenirdin bir Türkü duysan,
Elini ne vakit yüreğine koysan,
Ve orada huzurla beni bulsan,
Gülerdi gözlerin, hatırlar mısın?

06.02.2017 - Bursa

Nazmi Sancar Yıldırım

Gözlerini Saklayacağım

Sana bir sır vereceğim,
Seni sevdiğimi kimseye söylemeyeceğim.

Gözlerini görmesin diye kimse, gözlerini saklayacağım..

Küçük kalbinde varsa bana yer, sevgime karşılık ver,
Bilmesinler istiyorsan eğer

Sana bir sır vereceğim,
Seni sevdiğimi kimseye söylemeyeceğim.

Ve bir gün hiç beklemediğin bir zamanda çıkıp geleceğim,
Yüreğim ellerimde, önüne sereceğim,

Duymasın sakın kimse
Sana bir sır vereceğim,
Seni sevdiğimi kimseye söylemeyeceğim.

Gözlerini görmesin diye kimse, gözlerini saklayacağım..

Nazmi Sancar Yıldırım

Hâtırla

Bir bahar günün de eserse ayrılık yeli,
Düşerse gönlüne, hayırsız sevgili
Bir kaç kırık kalp ve bir de güzel anıyla.
Düşün geçmiş günleri unutma yar hatırla.

Yanarken uzak da aşk ile bir yürek
Herşeyi unutup, bir daha düşünmek gerek
Ne varda bırakıp gittin iki kısa satırla,
Arada gelirse aklına düşün beni hatırla.

Yolcudur insan göçer gider sevgili
Yaktığın bu ateşi gelde söndür sevgili
Bakarsın ömür bitmiş bir büyük hatayla.
Ölüm günü hakkım var unutma yar hatırla.

Nazmi Sancar Yıldırım

Hoşça Kal

Bazen iki kelimedir binlerce duygudan yalnızca geriye kalan.
Hoşça kal...

Kaybetmişim geçen günleri, Târih bilmiyorum kaç,
Bir gecenin 12'si, bir ben bir hayâlin birde tütünüm yanımda,
Yine dalmışım uzaklara.
Hayâlinde buluyorum kendimi, neler geçiyor yüreğimden bir bilsen.
Hayâlin değil de sen olsan burada belki bilirdin.

Hissettiğim duyguyu târif edemiyorum, yanımda olsan belki anlayabilirdin,
Belki diyorum çünkü belkiler ve keşkeler kaldı senden geriye bir tek.
Onlara sarılıyorum, onlardan medet umuyorum yokluğunda,
Her keşke deyişimde şuramda, sol yanımda dinmek bilmeyen bir sızı başlıyor.
Keşkeler yakıyor canımı, en çok da söylemeye cesâret edemediğim ve hep keşke olarak
kalacak şeyler.

Hoşça kal...

Bir rüzgâr esiyor sizin İl'e doğru ve ben sana selâm yolluyorum bu esinti ile, her fırsatta
sana bir işaret olsun diye.
Sonra senden yanıt gelmiyor ve hüzünle dönüyor geri sessiz feryâdım, ümitlerimin
boynu bükük.

Daha ne kadar sürer bu böyle kestiremiyorum,
Özleminin can alıcı yerinde duruyor kalıyorum,
Hasretinle tükenip öleceğimi bile bile bekliyorum ecel nöbetini, yüreğim harabe, dökük.

Ölüm...

Ah ne kadar asil ve şanlı bir vedâdır,
Ama ya geride kalanlar?
En çok onlar zorluyor şûur'umun yaşam kalan yanını. Diğer yanı çoktan ölmüş, sen
benden gittiğinde ruhumda terketmiş beni,
Geri de acı veren ve silinmez izler bırakarak.

Belki de bu yüzden uzun zamandır yanmıyor canım, taş oldu kalbim, hissetmiyorum
hiçbir duyguyu. Ruhum sen benden gittiğin gün ölmüş aslında, terketmiş bu bedeni,
ardında kalan bütün anıları yakarak.

Ve kalbim, senden kalan herşeyi alıp yanına, dönmemeye yeminli uzak sonsuzluğa
gömülmüş.
Sende öldüğünde mahşerde buluşmak en büyük dileği.

Hoşça kal...

Seni düşünüyorum, sen olmadığında,
Hayalinle vuslat gününü bekliyorum
Hiç kavuşamayacağımızı bilsemde Tanrı'nın huzurunda yüz yüze geleceğimiz o günü
bekliyorum.

Şimdi gidiyorum umut bahçesine, yeni yeni umutlar ekmeye.
Dua kapısına, ellerimi açıp her yakarışımda seni dilemeye.

Ben hep böyleyim bu sıralar.
Boşver, sen bana aldırma.
Mutlu olduğun o yerde, bensiz nice düşlerinle
Hoşça kal...

Nazmi Sancar Yıldırım

Hümeyrâ

"Eşsiz yıldıza..."

Geceler ecel gibi çöküyor üzerime, ölüm sessizliğine bürünüyorum
Ne olur konuş benimle Hümeyrâ...

Çaresiz bir ateş oluyorsun, yanıyorsun yüreğimde
Kal da diyemiyorum, git de
Ama sen gitme, anla gözlerimden
Sözlerimden alınma, inadına
konuş benimle...

Bu aralar hep böyleyim, akli bir karış havalarda
Ben hiç böyle olmamıştım Hümeyrâ.

Sessiz kalma derdimi dinle, derdini söyle
Ah et, şikâyet et, tek susma
Konuş benimle Hümeyrâ...

Yıldızlar kayar yücelerden ve biz dilekler dileriz
Yüreğimizde saf temiz duygular
Hiç bitmeyecek gibi gelir bazen kısa bir gece
Sen varsın çünkü.
Gökyüzü daha bir görkemli, tüm ihtişamı ile seyrediyor alemi
Semâda yıldızlar bile üşürken Hümeyrâ.

Düşün bu yokluğun içinde bin kere ölüp dirilen eri
Düşün çay karası gözlerinde sakladığı sırları
Söyle, anlat, dinle ve haykır
Yalnız susma...

Cehennem kazanları kaynıyor sen susunca yüreğimde
Zebâniler sarıyor yokluğunda hayallerimi
Fayda etmiyor direnişim
Yıkılıyorum karanlığa doğru
Uzat ellerini, tut kaldır beni Hümeyrâ
Işığa yürüyelim birlikte, biliyorsun ki
Biz el ele verince aydınlığa kavuşacak bütün karanlıklar
Üzerine güneş gibi doğacak bu evrenin mutluluğumuz

Kâinatı bu nurlu ışıktan mahrum bırakma
Duy sesimi, ses ver, özledim yüzünü göster
Sus diyen çirkef bakışlara inat, konuş benimle Hümeyrâ.

Hep seninle kalabilsem keşke
Mesela şehrine yağan bir yağmur olsam, saçlarını ıslatsam
Veyahût ayaklarınla bastığın bir parça toprak olsam
Attığın her adımda çiğnesen bedenimi
Gücenmeyeceğimi biliyorsun
Yine biliyorsun, mesafeler önümüzde engelken bile sevmedim senden başkasını
Gözlerim şahit bakmadım aşkla hiç kimseye
Ve ellerim şahit tutmadım kimseyi sen gibi.

Vey ırmağı kıyısında o gece ki kanlı ihtilali hatırlarsın
Kıyım kıyım kıyılırken erler
Bir bir yere serilirken yiğit yürekler
Daha bir korkunç çağlıyormuş ırmak
Kana bulanmış suları önüne kattığını sürüklerken
Erleri Kür Şad ata ruhunu teslim ederken Tanrı'ya
Atının üstünde vakur bir duruşla
Son inen kılıç darbesi yalnız bir yiğide değil
Bir millete sızı veriyormuş.

Eskileri düşünürken hep daha çok hüzünlenirim.
Kaybettiklerimiz de seni anımsarım
Kazandıklarımızda bizi.
Hiç kaybetmemişiz oysa
Kanlı bir harbin içinde, düşman kelleleri savrulurken
Kılıçlar bir hışımla inerken düşman bedenlere
Kazanan biz oluyoruz
Kazanıp "biz" oluyoruz
En kanlı meydanlar da bile nabzım da vuruyor sevdan Hümeyrâ

Seni düşünmeden yapamıyorum.
Sesini duymadan gülemiyorum.
Taş kesiliyor yüreğim, donuk suretim
Ben hep böyleyim bu aralar
Sen alınma, anla gözlerimden
Derdimi dinle, derdini söyle.
Âh et, şikayet et, tek susma
Ne olur konuş benimle Hümeyra...

Nazmi Sancar Yıldırım

İki Satır

Boşunadır bu bekleyişim, döneceğin yok senin.

Ben sadece gönlümü eğlerim, bilmez ki; seveceğin yok senin...

Nazmi Sancar Yıldırım

İlkbahar'a

Gönlümüzde yeni âşklar hevesi,
Yine bir İlkbahâr, ötüşür kuşlar.
Ömür vefâsız yolcular câddesi,
Gelen geçip gider ve eğik başlar.

Toprak kokusu karışır rüzgâra,
Köyümün çamurlu tarlası gibi.
Uçuşur toz leke düşer aklara,
Sevgiliye ulaşan nâğme gibi.

Âh bahar her deminde ayrı tât,
Suya doyan çiçeklerinde hâz var.
Gül kokar her yer, yayılır kât kât,
Şahlanır doğâ, çehrende bir hız var.

Bir mektup yazarım dağlar ardına,
Kesilir yollar ulaşmaz sılâ'ya.
Hayâlden çıkar giderim yanına,
Em olur gözler kanayan yarâ'ya...

21 Mart 2017 - İstanbul

Nazmi Sancar Yıldırım

İt'lere

Aldırma sen yığdım
Ürür durur köpoğlu.
Bakmaz hiç kendine,
Yürür gider köpoğlu.

Almış bir tel eline,
Çalar kendi kendine,
Kim ne der diline,
Söyler durur köpoğlu.

Olanı nedir bilmez,
Haklıyı haklı görmez,
Sözünü hiç bilmez,
Sözün nedir köpoğlu?

Kahpelik kanında var,
Ne utanma nede ar,
Yüzü yok, yüzsüz zaar,
Dertli de olur köpoğlu.

Aklı bir karış havada,
Dünya kalmaz onada
Tuttuğun kemiği yalada,
Bizden öte dur köpoğlu.

Tek derdi makam, mevki,
Kırılmaz bu yolda şevki,
Yüzüne tükürürsen belki,
Utanırda, sıkılır köpoğlu.

Bel bağlanmaz ki lafına,
Adam sanar bakan çapına,
Durmaz kimse safına,
Döner durur köpoğlu.

Ne kanı, nede soyu belli,
Babasını sorma yüz elli,
Dört tarafı dikanli telli,
Korkak olur köpoğlu?

Her tuttuğu elinde kalır,
Yavşalıktan nasip alır,
Fitne ve fesat ile karılır,
Hep nankördür köpoğlu.

Çıkamaz asla karşına,
Bi hal gelir bilir başına,
Zehir katar merdin aşına,
Kin tutar, kansız köpoğlu.

Vur kafasına itin,
Tükendi sabır, yettin,

Dön geri, çok ileri gittin,
Kuyruğunu kıstır köpoğlu.

Nazmi Sancar Yıldırım

Kalk Gidelim Sevdiğim

Bırakmaz seni yad eller,
Yaşam pınarım bildiğim.
Vuslat yolu bizi bekler,
Kalk gidelim sevdiğim.

Yürü benimle bu yolu,
Her adımı senle dolu,
Kırılısın çilenin kolu,
Kalk gidelim sevdiğim.

Uzat ellerini yüreğime,
Gel en güzel dileğime,
Su serp kuru çiçeğime,
Kalk gidelim sevdiğim.

Yetmez mi beklediğimiz?
Güne gün eklediğimiz,
Topla ne varsa sakladığımız,*
Kalk gidelim sevdiğim.

Bir yudum su yolluk olur,
Aşkı arayan o'nu bulur,
Körkük anca böyle durur,
Kalk gidelim sevdiğim.

Açılısın gönülün bahçesi,
Sevgidir geçen tek akçesi,
Uçar durur minik serçesi,
Kalk gidelim sevdiğim.

Bizi öte de kimler bekler,
Serap mıdır açılan eller,
Gidip görmeden bilemezler,
Kalk gidelim sevdiğim.

Kalk gidelim acıdır gurbet,
Derdini de son bulur elbet,
Deme sakın biraz sabret,
Kalk gidelim sevdiğim,
Kalk gidelim...

26.05.2017 Bursa

Nazmi Sancar Yıldırım

Kara Gözlüm

Bilmem neden yakar kalbimi,
O bakışın, kara gözlüm.
Bir hançer gibi saplanır,
O bakışın, kara gözlüm.

Nerden düştün yüreğime,
Bak sen şu kaderin feleğine,
Aşk zincirini yüreğime,
Vurup da gittin, kara gözlüm.

Geçmez artık bu sızısı,
Aşkın o derin yarası,
Kör tâlihin en karası,
Yer bitirir, kara gözlüm.

El söylerdi inanmazdım,
Ben hiç böyle yanmazdım,
Ne ettiinde sana kandım,
Söyle ey, kara gözlüm.

Güneş gibi doğdun ömrüme,
Perde oldun indin dünüme,
Su ver kuruyan gülüme,
Ki yeşersin, kara gözlüm.

Kaşı kara, gözü, kara,
O yâr gönlüme yara,
İster vur öldür ama,
Sensiz koyma, kara gözlüm.

Sanki gökte parlar ay,
Kırpikler ok, kaşları yay,
Sen beni gelmez say,
Gidip ölmek var, kara gözlüm

Sensizken geçmez ömrüm,
Gözlerinde cenneti gördüm,
Aşk yolundan geri döndüm,
Tut ellerimden, kara gözlüm...

Nazmi Sancar Yıldırım

Kara Sancak

"Kahpe çağın,
Adsız yigitlerine..."

Kana kan verip, cana can alıp
Yurda, kara sancak asacağız.
Haini, döneği alnından vurup
Yurda, kara sancak asacağız.

Turan olacak son vatanımız,
Alnımız açık, diktir başımız,
Bir olacak yazımız, kışımız,
Yurda, kara sancak asacağız.

Uluyacak dağda kurdumuz,
Seferden sefere şen ordumuz,
Başta Atatürk ulu başbuğumuz
Yurda, kara sancak asacağız.

Kazıp siperleri can vereceğiz,
Düşmanı yere biz sereceğiz,
İşte o zaman murada ereceğiz,
Yurda, kara sancak asacağız.

Baş eğmeden kızıl köpeklere,
Acunu dar edip hain kürtlere,
Derman olup uzak esir yurtlara,
Yurda, kara sancak asacağız.

Elbet bir olacak şanlı milletim,
Yalnız Türk'ten yanadır minnetim,
Delice akacak asil kan benim,
Yurda, kara sancak asacağız.

Dokunursa vatana yurtsuzlar,
Çıkar ararsa taşında yolsuzlar,
Kin ile dirilecek, Genç Atsızlar,
Yurda, kara sancak asacağız.

Atsızlığı nam edip kendine,
Güvenerek asil kanın ilmine,
Sahip çıkıp öksüz Türk iline,
Yurda, kara sancak asacağız.

Tanrıdağa dikince kutlu tuğu,
Huzura erecek ataların ruhu,
Nice asır şehitlerin sorduğu;
Yurda, kara sancak asacağız.

Şereftir bu yolda bize ölmek,
Ütku ömürde bir kere gülmek,
Kefenimiz olur bir kara gömlek,
Yurda, kara sancak asacağız..

Nazmi Sancar Yıldırım

Karadeniz Kızı

Espiye sâhilinde seyrederken denizi,
Geldi girdi gönlüme kara gözlü Deniz kızı
Yüreğimde hissettim o an dinmez bir sızı
Hırçın Karadenizin, soylu asil kızı..

Uçsuz bucaksız yeşil Kümbet yaylası,
Onsuz geçen her dakika artık gönül yarası
Hiç birşeye değişilmez, Onu görmenin hazzı,
Hırçın Karadenizin, soylu asil kızı..

Şu Harşit deresi deli akar, savrulur,
Görünce gözlerini deli gönül durulur.
Ancak senin varlığın durdurur bende ki hızı,
Hırçın Karadenizin, soylu asil kızı..

Ahıl baba dağının sislidir tepesi,
Sendeki güzellik yedi köyün ötesi,
Her gülüşün kırlara hemen getirir yazı,
Hırçın Karadenizin, soylu asil kızı..

Karahisar Kalesi nasıl şehrin gözbebeği,
Gel gör aşkın uğruna harcadığım emeği,
Yeter artık usandım bırak şu nazı,
Hırçın karadenizin, soylu asil kızı..

Nazmi Sancar Yıldırım

Karaduman Destanı

Şehit Gökhan Osman Karaduman anısına nacizâne;

Yiğittir Türk'ün eri,
bükülmez çelik bileği,
Çekinmez ölümlerden,
Koşar adım gider sırat'a
Tanrıdağ'dan, Turan'dan,
Selâm götür, Gökhan,
Selâm Fırat'a

Bir gidiş ki imrenir,
Bak geride kalanlar,
Siz ki Tanrıdan
Kutlu mevki alanlar,
Ülkü ve vatan uğruna
Aşk ile yananlar,
Binipte gittiler birer birer
O asi kır at'a
Altaylar'ın bozkırından,
Selâm götür, Gökhan
Selâm, Dedem Korkut'a

Can veripte şan aldılar,
O mübarek ordular,
Şimdi anılarda kaldılar,
Yoldaş olup Atsız'a
Aldanmadan bu yolda
Pusu kuran kör albıza.
Türkistan'dan Altaylar'dan,
Selâm götür Gökhan
Selâm atam Atsız'a.

Bir müthiş yıldırım,
Türk'ün demir yumruğu,
İndimi hainin tepesine
Kesilir çirkef soluğu.
Nice Hanlar gelip geçti
Şimdi kaldı yalnız adı
Bir bak tarihte yazılı
Türk'ün Timur diye namı
Kork ve titre eğer;
Bastı isen o damara,
Ankara'dan, Sivas'tan
Selâm götür Gökhan
Selâm Emir'im Timur'a.

O kandır ki, boğazda
Karadan yürütür gemileri,
Kırdı düşmanın gerdiği
Çelikten zincirleri,

Bu imân ile yoğruldu
Bu topraklar duruldu.
Hepsi o imân ile
Geçti kendi canından,
İnandı o kutlu kana
Fatih'in İstanbul'undan
Selâm götür Gökhan
Selâm Başbuğ Osman Han'a.

Bir çığ olur kimi zaman,
İnanmış birkaç erimiz,
Çinde sarayı tutar
Kırkbir Yiğit çerimiz,
O zaman duramaz önünde
Tümen tümen ordular,
Milletinin varlığı için
Ruh olup Tanrıdağ vardılar.
Tanrıkut Mete huzuruna
Diz vurup, eriştiler o kata
Türkistan'ın her yanından,
Selam götür Gökhan
Selam atam Kür Şad'a.

Ey vatan için toprağa
Düşmüş korkusuz şehit,
Gözün arkada kalmasın
El süremez hiç bir hain
Kanını verdiği al bayrağa,
Nice Osman'lar, Gökhan'lar
Vardı millet için uçmağa
Yine giderler şehâdete
Göz kırpmazlar bilesin,
Ülkü'nün uğrunda
nice can'lar erisin..

Nazmi Sancar Yıldırım

Kızım

Sen henüz dünyada yoksun,
Sarmamış yaşamın kaygısı.
Fakat yüreğimde öyle çöksun,

Gelde dinsin ruhumda sızım
Hayallerimin süsü can kızım.

Sular kadar berrak, öyle duru,
Yiğitlerin yüreğinde ateş koru,
Dili tatlı, sözü tatlı, sever zoru,

Elimi tutuşuyla siner hızım
Kırların çiçeği gonca kızım.

İncecik ruhu, tertemiz yüreği,
Evladlar içinde en güzel dileği,
Öyle kolayda bükülmez bileği,

O yokken varlığımdan da azım
Cennetten armağan nur kızım.

Pamuk elleri, ellerime uzanır,
Gerekse o eller pusat kuşanır,
Bir güler dört mevsim yaşanır,

O benim baharım, kışım, yazım
Tanrı'mdan emanet melek kızım.

Geldin dünyama bitti çilelerim,
Koş gel, boş kalmasın dizlerim,
Babam de, sarsın seni ellerim,

Ne olursa olsun hep gül kızım,
Gönül vadimde açmış gül kızım...

Nazmi Sancar Yıldırım

Köngül

"Pir polıjın etkin!'tir,
Köngül teger ön gö
Kolım yetpedi'tir,
Köngül teger öloğnün tazılı
Konır yılan'tır..."

Yıl, 706 bir Nisan gecesı...

Asya'nın eşsiz bozkırları, uçsuz bucaksız bozkırlar
Yıldızlarla süslü gökyüzü ve ben çadırımda bir başıma kendimle dertleşen er, Göktürk eri
Onbinlerce Adsız kahramandan biri.

Akın var yine, atım üstünde ordu ardında koşturuyorum, belirsiz ufuklara,
Er kişi beşikte büyür, meydan da ölürmüş
Fakat bir boşluk var içimde, eksik gibiyim, tadı yok hiç bir şeyin.

Geçen yüzbaşı Alka beğ ile oturup konuştuk, ona da bahsettim bu halimden,
Sol yanında bir sızı oluyor mu? Dedi.

İçimden geçenleri okuyordu adeta yüzüme bakıp,
Senin derdin aşktır dedi, Ayzıt'ın keskin oku yüreğine değmiş.

Aşk...
Neydi ki, ilk defa duyuyor, öğreniyordum bunu ve ilgimi de çekiyordu,
Bu kelime de çözemediğim bir esrar vardı beni kendine çeken
Neydi bilemiyorum, duygusunu tarif de edemiyorum.

Günler geçiyor, her gecenin karanlığı yüreğime doluyor, çok yara aldım ama bunun acısı farklı
Ben sıradan bir er, Göktürk eri
Onbinlerce Adsız kahramandan biri.

Gün ağrıyor, güneş ışıkları derme çatma çadırıma vuruyor,

Kağanın buyruğunu duyuyorum... Yakında büyük bir akın daha olacakmış ama bu sefer daha fazla hazırlık yapılması gerekmiş,
Evliler evdeşleri
Oğullar ana, ata, bacılarıyla helalleşip çıkacakmış yola..

Benim kimsem yok...
Ben sıradan bir erim, Göktürk eri
Alın yazısı savaş ile yazılmış,
Er meydanı denilen yiğit yutağında bitecek, on binlerce Adsız kahramandan biriyim.

Ötüken'de büyük bir hazırlık var
Bu akına gidip dönen pek az olacakmış.
Ben aldırmiyorum söylenenlere, bu hayatta ki tek yoldaşım, ata yadigarı atımı eğerliyorum.

Epey bi zaman geçmiş, dalmışım derinlere.

Uzak diyârları, orada yaşanan aşkları düşünüyorum
Kılıç tutmaktan nasır bağlamış ellerimle siliyorum gözümde düşen iki damla yaşı

Birden bakışlarım bir yere kilitleniyor, unutuyorum herşeyi
Gün ışığından daha parlak sureti ile geliyor
Gökyüzü donuk, herşey sus pus, bir geliş geliyor ki,
Kainat ona dalmış, yürüyüşü yürek dağlıyor
Ve benim sol yanımda sızı,
Büyüyor, büyüyor.
Bu sızı Alka beğın dediği o şey mi acaba?
Aşk!..

Çok canımı yakıyor, o geçiyor yanımdan, benim sol yanım yanıyor.

Aydan aydınlık, Göktürk prensesi Aydan...
Ulu Türk Hakanı Bomey Tegin Kağan'ın tek kızı, Ötüken'in gözbebeği

O yürüyor taş oluyor düşünüyorum ayaklarının altına
Baktığı yerde buluyorum kendimi
Ben sıradan bir er, Göktürk eri
Onbinlerce Adsız kahramandan biri.

O Göktürk prensesi, Ötüken'in en soylu kızı, uğruna onlarca can alınmış, gönlü onlarca
yiğit ere mezar olmuş güzeller güzeli bir ay parçası.

Nice seferler, akınlar görüp geçirdim ama bu defa farklı
Savaşa girmeden mağlup olmuşum, esir düşmüşüm,
Fermanım verilmiş, oklar bağrımı delmiş, kanım akmış...

Ve vakit gelmiş, gitme vakti, töremizde yazılı, alın yazgımızda çakılı
Er meydanı, yigitlere görünmüş.
Sıra sıra dizilmiş, tümen tümen ordular,

Aksilik olacak ki,
Gitmek istemiyor ata yadigarı atım
Adımlarını geri geri atıyor
Her akına deli dolu giderken bu defa gitmemelisin der gibi.

Gitmem lazım
Daha büyük akınlar geçirip, anlı şanlı Göktürk subayı olmalıyım
Olmalıyım ki,
Onun karşısına çıkabileyim.
Şimdi sıradan bir erim, Göktürk eri, onbinlerce Adsız kahramandan biri.

Kör albız alsın!
Dinletemiyorum kendimi
Yatıyor yere kalkmak istemiyor, kalkmalısın, hayallerim için kalk ne olur diyorum,
Ayakları toprağa çakılı, bu sefer gitme der gibi bakıyor gözlerime.
Onu bırakıp gitmek istemiyorum ama nafile...

Gitmek zorundayım, ben yatağında ölmeyi utanç sayan milletin yiğit eriyim, Göktürk
eri, onbinlerce Adsız kahramandan biri.

Tümen beği yedek atını veriyor halimi görüp, aklım geride kalıyor fakat gidiyorum
Yüreğim sıkılıyor, fakat gidiyorum...
Dönmemek üzere,
Sevgimi, umut çınarına bağlayıp
Belki diyorum, belki bir ümit dönerim

Ve gidiyorum...

Sanma gönül dinlenir,
Ufukta gün batınca.
Bunalırım kederle
Gece gelip çatınca.

Yâri her bir anışım
Bir ölümdür tanışım!
Belki diner yanışım
Son uykuya yatınca...

Nazmi Sancar Yıldırım

Muhsin Abi

"Zamansız yiten Muhsin Koçar Ağabeyime..."

Duydum ki, yorulmuş gitmişsin
Gitmek çözüm mü Muhsin abi?
Güçlü kalamamış bitmişsin
Bitmek çözüm mü Muhsin abi?

Pes etmek yoktu hani, ne oldu?
Ömür denen vakit tez mi doldu
Her bahar açan çiçeklerin soldu
Solmak çözüm mü Muhsin abi?

Küçük oğlun var çok severdin
O benim yiğidim, paşam derdin
Niye kolay kendin toprağa erdin
Tükenmek çözüm mü Muhsin abi?

Temiz yüreğin vardı, çelikten
Ruh ölünce fazla gelirmiş ten
Fani insan bir et ve kemikten
Yaşamak çözüm mü Muhsin abi?

Mekanın cennettir şüphe yok
Er göçtün buradan yüreği tok
Ardından dualar edenin çok
Ölmek çözüm imiş Muhsin abi...

Nazmi Sancar Yıldırım

Nâsihat

Dinle sözlerimi, atma kulak ardına
Nasihattır geleceğe, kırılma Ahmet.
Yolun çetin, yolun yokuş ha kahrına
Yeter deyipte sakın, yorulma Ahmet.

Tut sevdiğini sarıl, hiç bırakma,
Giden gidecektir, peşine bakma,
Türklük olsun yolun, hiç sapma,
Yalana, dolana aldanma Ahmet.

Ben hep kaybettim neyim varsa,
Hızır yetişmez, kul darda kalmasa,
Gözünün gördüğü, gönlüne yarsa,
Koy canını önüne, bırakma Ahmet.

Alışamadım gitti, bu dünya haline,
Gelen katar derdi, derdin üstüne,
Rastlamak zordur, insanın merdine
Sen, şeref ve onurunu satma Ahmet.

Şimdi küçüksün, yarın adam olacak,
Solun umutlarım sende yer bulacak,
Ve huzurla bir beden katına varacak,
El bağlayıp dileyeni boş koyma Ahmet.

Gözün pek, yiğit olasın ömür boyu,
İnsan olanı insan çekemez, huyu,
Ömür dediğin zaten karanlık kuyu,
Görmeden sonu, bul hâkkı Ahmet.

Dünya'nın şevkine aldanıp kalma,
Kimsenin ahını, günahını alma,
Anneni darda, sıkıntıda koyma,
Cennet ayaklarında müjde Ahmet.

Sözlerimi dinle, yabana atma,
İyiliğini isterim, kötülük katma,
Dilerim ki, ömrünce acıyı tatma,
Oku satırlarımı, bir de beni unutma.

18 Mart 2017 - Gebze

Nazmi Sancar Yıldırım

O Őehir

Karanlık mı hâlâ o Şehrin geceleri?
Yanıyor mu kerpiç evlerde sobalar.
Kimleri yitirmiş, harcamış niceleri
O Őehirde karanlık ve soğuk odalar.

Yolları toprak, kıvrılır dağlarda uzar,
Toprağını eşsen biraz, suları sızar,
Her kârışına ayrı Őâir, Şiir yazar,
Masallarda ki gibi güzel mi o Őehir?

Sevdalısı hasret ile tûkenir, biter,
Gelemeyenin gözünde bir ömür tûter,
Bir an gelir bütün acılara da yeter,
Ömüre vurulmuş hasret mi o Őehir?

Rüyâda çalınmış tatlı buseler gibi,
Baharı müjdeler düşen cemreler gibi,
Aşk çağında vurulmuş acı hicran gibi,
Dayanılmaz bir sızı mı yoksa o Őehir?

Nazmi Sancar Yıldırım

Oğlum

Doğ be oğlum bitsin, yetti bu hasret,
Ulu Tanrı yazmış kaderini sabret.
Haine, soysuza, düşmana bir haset
Doğ be oğlum çekilmez oldu hasret.

Çakal sarmış bozkurtların yurdunu,
Bitireceksin gafleti, babanın umudu bu,
Oğlum, sende var Türk'ün kudreti soyu
Doğ be oğlum, gelsin artık ihanetin sonu.

Yalnızlıktan mı, bu bende ki keder sanırsın,
Baban Türk'tür, Türk'ü özünden tanırsın,
Bitir bu ihaneti, ırkım üzerinde kara bulut dağılsın,
Doğ be oğlum mazlumun hesabı, köpekten sorulsun.

Verilmiş muştı, tatlı bir telaş bu,
Söndür kafirin yaktığı mumu
Bul hakkın sana çizdiği mübarek yolu,
Doğ be oğlum, geldi artık yolların sonu.

Atsız gibi mert bir yolbaşcın olsun,
Adsız yiğitler hep yoldaşın olsun,
Dert görme, günlerin neş'e ile dolsun.
Doğ be oğlum, gecem gündüz olsun.

Sensiz geçen günlerin yok hiç tadı,
Gelecek oğuzun soyu, yiğittir adı,
Tanrı vermiş şanlı Türk diye namı,
Doğ be oğlum, yürüsün ırkımın şanı.

Tarih boyu destan yazmış soy senin,
Uludur adın, bilgelerin yanadır yerin,
Tanrıdağ son durağı, otağıdır o erin,
Doğ be oğlum, durulsun coşkun akan selim.

Oğlum! Dinle sözlerim sana birer nasihat,
İster baş üstüne koy, ister kulak ardına at,
Ezilirken soydaşların yatma yatağında rahat
Doğ be oğlum, dinsin ızdırap olsun yurtlarım azad.

Derdim birken kesilen baş değil,
Ne namerde muhtaç ol, ne zalime eğil,
Yurt ve şeref uğruna düşünme yere seril,
Doğ be oğlum, bu azap çekilesi değil.

Esirken Türkistan, Türkmeneli, Kırım
Senin de tam değil herşeyin yarım,
Ne olur nasip et, intikamı ona Tanrım
Doğ be oğlum, akıyor her yanda kanım.

Durma hep yürü, Türklüğün izinde,

Ez düşmanı, çekinme büyütme gözünde,
Bir ilâhı güç var senin özünde
Bil oğlum, ayrılma hak yolu peşinde.

Bu yolda ölüm sana dert değil yürü,
Gerekse ruh olup Tanrıdağ'ın başını bürü,
Gece de uluyorken özgürlük için gökbörü
Sende atıl oğlum, korkma bu yolda çürü.

Varınca huzura, eğik olmasın başın,
Turan'ı göremedim diye dökülmesin yaşın,
Yazların bahar olsun, zor geçmesin kışın,
Sen yorulma ömrünce bu yolda aşın.
Durmak yok oğlum bitmeden sızın.

Oğlum! Olur da görürsen kutlu yurt Turanı,
Beni de an, yücelt bu zavallı ruhu perişanı.
Unutma her karışı atalarından bir anı,
Yaşat oğlum geçmiş, sarsın ırkın her yanı.

Unutma yiğit oğlum, geçmişini unutma
Herşeyden geç yurdu, bayrağı unutma,
Yanlığı doğruyla sakın ha bir tutma,
Gelecek sensin, dünyanın süsüne kanma.
Hatırla sözlerimi birde beni unutma...

Nazmi Sancar Yıldırım

Olumsuz Koşma 2

Sensizlik ölüm demiştin ya hani,
Gelemedim, gelinmiyor sultanım.
Yollar oldu kavuşmamıza mani,
Aşamadım, aşılmıyor sultanım.

Dermanımız kesildi son nefeste,
Hayallerimiz kaldı tek heveste,
Vuslat kuşunu demirden kafeste,
Tutamadım, tutulmuyor sultanım.

Yaraları var hala sızlar, kanar
Bilse halimi yüreğide yanar,
Hayat bizi bu acılarla sınar
Saramadım, sarılmıyor sultanım.

Hamurumuz çile, dertle karılmış,
Canı bedenden bir ömür ayırmış,
Kimlere gülmüş de, kimi kayırmış.
Bilemedim, bilinmiyor sultanım.

Yazmışlar fermana âh ayrılığı,
Bilmemişler dünyada gayrılığı,
Alın yazımızda mevt sayrılığı,
Silemedim, silinmiyor sultanım.

Nazmi Sancar Yıldırım

Ölüm

O'dur ki, en şanlı vedâ
Yoksa her nefes zulüm
Dokunuşu tatlı bir sedâ
Her yiğide nişandır ölüm..

04. 07. 2016 - 11:35 Pazartesi

Nazmi Sancar Yıldırım

Ömrüm

Yoldaşımı satmadım, ite kemik atmadım,
Yalan dolanla işim olmaz, ahlaksızlık yapmadım,
Arsızlık bilmedim, Kimsenin malına göz dikmedim,
Geçmişimi silmedim, ölümden korkum yok yok benim.

Bir gafletle vatanımı satmadım, haine göz yummadım,
Hırsızlık yapmadım, çalıp satıp yatmadım,
Kimseni hakkını almadım, haksızlık da yapmadım,
Düşmane el vermedim, bu yüzden korkum yok benim.

Çok kez sevdim az sevildim, isyan edip küsmedim,
Hayata sarıldım dört elle, karalar bağlayım yas tutmadım
Nasibim olmayanı kardeşim bilip güldüm,
Kimseye kötü söz etmedim, bu yüzden ölümden korkum yok benim

Bir yol tuttum kendime, kimseye laf ettirmedim ülküme,
Türkçülük davamın adı, bu yolda yürüdüm ömrümce
En kutlu dava bildim, öldümse de sesiz öldüm,
Kimseye eyvallah etmedim, bu yüzden korkum yok benim.

Ömür geçti suküt ile, zalime baş eğmedim,
Eksiği eksik diye hiç bir zaman yermedim,
Kallesin kürkü altın olsa aman edip giymedim,
Helaldir her aşım haram lokma yemedim,
Bu yüzden ölümden korkum yok yok benim.

Nazmi Sancar Yıldırım

Referandum Meselesi

Durma üzerine yağ yığının,
Bir deste itiraz etmiyor ki.
Ucunu tutmuş yahu ağının,
Yuh, çeke çeke bitmiyor ki.

Yüzüne tükürsemde sallar,
Kimden medet umar mallar,
Giderken ardından vahlar,
Akli kendine yetmiyor ki.

Tutup adam yerine koysam,
Sonra kızıp gözlerini oysam,
Bunlara hak bende soysam,
Yaksan topunu gitmiyor ki.

Uyuşmuş beyni sanki aptal,
Çığırır sokakta insanlık iptal,
Desem dağında ot bile ithal,
Hiç kendi payına çekmiyor ki...

16 Nisan 2017 - Ötüken Turancılar Derneği Bursa

Nazmi Sancar Yıldırım

Selâm Mustafa Kemâl'e

Şâha kalksın yeniden dirilsin milletim,
Ezilsin gâfilin başı, sonu gelsin ihânetin.
Orduların yeni baştan yürüsün kutlu emele,
Anadolunun bağından, selâm Mustafa Kemâl'e..

Çık Kocatepe'ye emret yine gençliğe,
Hiç durmadam yürüyelim, gösterdiğin hedefe.
Hazırladığın ordun koşsun büyük zâfere,
Dumlupınar, Sakarya'dan selâm Mustafa Kemâl'e..

Gelibolu şehitleri hâlâ diridir,
Arıburnu hâlâ yiğitlerin yeridir.
Sanki ölmemiş gibiler, hazırlar her sefere,
Çanakkale şehitlerinden selâm Mustafa Kemâl'e..

"Vatanın bağına düşman dayamışsa hançerini,
Bulunur elbet kurtaracak baht-ı kara maderini"
Diyerek gösterdin Türk'ün gücünü yedi düvele,
Asya'nın bozkırından selâm Mustafa Kemâl'e..

Bugün yine Vatan bağına hain dayamış hançeri,
Nerede Türk için savaşacak o kahraman tunç eri.
Aldanmış milletin söylenen her yalan söze,
Türk'ün yılmaz gençlerinden selâm Mustafa Kemâl'e..

Atilla'dan, Alparslan'a, Ertuğrul'la, Osman Han'a
Anadolu'nun her yanından, dört kıt'a yedi yana.
Ordularla yürüyen başbuğulara saygı ile
Türkistan'dan, Altaylar'dan selâm Mustafa Kemâl'e..

Nazmi Sancar Yıldırım

Sen

Sen, kızgın çöllerde bir damla su,
Sen, en derin kuyularda bir göz ışık
Sen, Tanrının yeryüzüne inen nûru
Sen, çözülmeyen bir sır hep karışık.

Sen, umudun adı, kavgamın sebebi,
Sen, dünümün yâdı, bugünün hevesi,

Sen, Aklımın eri, kalbimin tek sahibi,
Sen, gözümün ferî, gönlümün dileği.

Sen, kutlu savaşlar başlattığım,
Sen, nice ulu dağlardan aşttığım,

Sen, sevginle ruhuna karışttığım,
Sen, en kutlu savaş başlattığım.

Sen, onmaz kara sevdam,
Sen, hiç bitmeyen kavgam,
Sen, tuttuğum kutlu dâvam..

Sen, son kutlu ülküm,
Sen, bitmeyen Türküm,
Sen, geri kalan ömrüm..

Nazmi Sancar Yıldırım

Sen Diyeceğim

Alıp özgürlüğümü, zincirlere vursalar
Ellerimi bağlayıp, gözlerimi oysalar
Dar ağacına asıp son dileğimi sorsalar,
Ben yine de sen, sen diyeceğim.

Dillerimi dağlayıp, prangalar vursalar,
Acıma acı ekleyip, lime lime kıysalar,
Bu kadarı yetmez deyip, ateşlere koysalar,
Ben yine de sen, sen diyeceğim.

İskence ile bütün ömrüm geçse,
Zalimler bir olupda üstüme gelse,
Beni senden ayıran kahpe ecelse
Ben yine de sen, sen diyeceğim.

Yansa yüreğim kara sevdıyla,
Geçmese bitse ömür bu sızıyla,
Fermanımı verse ölüm adıyla,
Ben yine de sen, sen diyeceğim.

Kara bulut çökse sarsa her yanı,
Kıyamet kopsa yıksa dört yanı,
Ölüm sur'u üflenip çekilse kanım,
Ben yine de sen, sen diyeceğim.

Mahkemeler kurulup, verilse infaz,
O melek yüzlü yâr için ölüm bile az
Ey kâtip korkma, aşkımı da yaz,
Ben ölürken bile sevdim, seveceğim.
Son dileğimi sorsalar, sen diyeceğim.

Nazmi Sancar Yıldırım

Sen Gülünce

Tanrıdağların en güzel kızına, ithâf;

Çennetten düşmüş bir melek sanki,
Öyle masum, öyle güzel ve duru
Gözleri ömre bedel, dudakları ahu,
Doyamam bakmalara bütün ömrümce,
Gül sen, güller açar sen gülünce..

Secde eder, tüm kainat güzelliğine
Dile gelir konuşur bülbüller seninle,
Yorma kendini, ölürüm bir itesen elinle,
Belki biter bu sevgim ruhum ölünce,
Gül sen, güller açar sen gülünce..

Aşk ile dile gelsin tüm çiçekler,
Söylesin sevdiğimi sana melekler,
Kavuşsun aşk ile çarpan yürekler,
Belki biter tüm acılar, biz sevince
Gül sen, güller açar sen gülünce..

Yıldızlarla nasıl süsler gökyüzünü,
İşte öyle süslemiş Tanrı senin özünü,
Erir biter bu adam bir dönsen yüzünü.
Bu hayat son bulur sen benden gidince,
Gül sen, güller açar sen gülünce..

Sebebsiz mutluluğun sebebi sensin,
Cihân güzelleri su dökemez ellerine,
Sen ey peri vücutlu, melek endamlı Türk'sün!
Umut bahçeleri yeşerir sen gülünce,
Gül sen, güller açar sen gülünce..

Bir tek gülüşüne canımı verdiğim,
Fani hayatta ki tek gerçeğim,
Son nefesimde bile seni seveceğim,
Huzur bulur belki ruhum sende sevince,
Gül sen, güller açar sen gülünce..

Nazmi Sancar Yıldırım

Sensiz Geceler

Hücum eder yokluğun rüyâlarım,
Boğulur karanlıkta, kelimeler sessiz.
Yoktur dermân kapanmaz yaralarım,
Korkarım gecelerden, geceler sensiz.

Neye yarar yoksan eğer gülmek,
Orada seni çok uzaklarda bilmek,
Zor çıkıp bir gece ansızın gelmek,
Düşünüp yanarım, geceler sensiz.

Bir âmâ olup çöllere düşsem,
Dünyâyı tutup önüne sersem,
Bir hayal belki sadece düş'sem,
Yorarım hâyra gecelerde, sensiz.

Tutup bağlama beni kendine,
Ben yanarım dermansız hâlime,
Bilemem yârin benimle derdi ne,
Geçmez saatler, geceler sensiz.

Mehtâplı yüzün, yakar bu yüreği,
Ömrüme dikilmiş bir hâsret direği,
Son nefesimde bile seni sevmeyi
Dilerim. İstemem cenneti sensiz...

Nazmi Sancar Yıldırım

Serap Eser Anısına

Onyedisinde bir genç fidandı,
Hainler, umutlarını elinden aldı.
Bir hüznün çöktü, karabulut sardı göğü
Ondan geriye hatırâ hayalleri kaldı.

Nazmi Sancar Yıldırım

Suâl

Üç kıtanın her yanında
Türk'ün iken akan kan,
Sormaz mısın hiç kendine,
Neden esir Türkistan?

Aramıza set mi girdi?
Elin yurdu tatlı mı geldi?
Giden gelmez, haline yan,
Neden esir Türkistan?

Kardeşlerim zulüm altında
Hâk hesap sorar elbet kâtında,
Gök bayrağım ağırlarken kan,
Neden esir Türkistan?

Yesevî'den öğüdüm var,
Urumçi'de feryâdım var,
Her yanında hâtıram var.
Neden esir Türkistan?

Kahpe çin tutmaz planın,
Sularken toprağı benim kanım,
Uzak ellerde yandı canım.
Neden esir Türkistan?

Kardeşlerim hep ezilmiş,
Çinli moskoftan rezilmiş.
Türk'ün ruhu mu yenilmiş?
Neden esir Türkistan?

Sen gezersin zevk peşinde,
Gelsin aklına her gülüşünde.
Ağlamazsın, gülmekten utan,
Neden esir Türkistan?

Uluğ atam Meta Han'dan
Kültigin'den, Bilge Han'dan,
Nice yüzyıl geçmişi an,
Neden esir Türkistan?

Türk'ü parça parça bölmüşler,
Her birine yalan bir ad koymuşlar.
Tebriz, Kerkük, Karabağ, Kazan
Neden esir koca Türkistan?

Düşmanımız yüzümüze gülen,
Mert de değil düşmanım diyen.
Hain dolmuş dört bir yan,
Neden esir hâlâ Türkistan?

Nazmi Sancar Yıldırım

Şiirlerle Anılır Adım

Gün olurda göçersem bu fani hayattan,
Kapanır gözlerim, artık birşey göremezsem,
Zâlimler hesap verirken o garip âh'tan,
Eğik başım huzurda, suâl edemezsem,

Bilemem kaç keredir dökülür o mâhzun yaşım,
Ben ölsem bile, şiirlerle anılacak adım.

Yaşım garip, halim garip, dua bekler ruhum,
Unutulup gidersem işte o zaman ölürüm,
Eskisi gibi değil belki, talan olmuş yurdum,
Boşuna mı çile çektim? Boşa geçmiş ömrüm,

Vatan darda ise varsın sağ olmasın canım,
Ben ölsem bile, şiirlerde yaşayacak adım.

Ey geride kalanlar dinleyin şimdi beni,
Sorulacak hesaplar geldi artık vakti,
Kopsun bir ses öteden sarsın göğü, yeri,
Lâl olsun eğer bugün konuşmazsa o dili,

Söylesin de açılsın âmel defterim hesabım,
Ben ölsem bile, şiirlerde kalacak adım.

Sevdiğim kız şimdi otur ister ağla,
Gittin diye yaş tutup, karalar bağla,
İstersen de sök o yüreğini dağla,
Bir gül koy kabrime, üstüne mektup bağla,

Belki okurum son kez, çekilmeden kanım,
Ben ölsem bile, şiirlerde okunur adım.

Ölüm dediğin nedir ki, elbet her fani tadar,
Her saniye ömürden gider bak azar azar,
Ölünce insanoğlu sanma huzur içinde yatar,
Orada ki huzur, dünyada hakkın kadar,

Küfre dalıp gitmedim, ondan hep dik başım,
Ben ölsem bile, şiirlerde duyulur adım.

Yansın anam bırak bağrın, evlat acısıyla,
Sana nice hâtıralar bıraktım, özlem adıyla,
Zaten durulmaz buralarda yürekte bu sızıyla,
Mezarımın başında anarsın bir garip duayla

Belki o zaman huzur bulurum, diner ızdırabım,
Ben ölsem bile, ağıtlarda yakılır adım.

Ölürken bile muhtaç olmam zalime,
Kimse üzülp yaş dökmesin halime,
Ben hesabımı veririm elbette rabbime,
Baş eğmedim şükür ömrümce haine,

Mahşer günü yüzüm ak, temiz geçti her anım,
Ben ölsem bile, dualarla anılır adım,
Şiirlerde söylenir hep mağrur namın.

Bir gün ölürsem eğer sonbahar olur mevsim,
Kâinat dalarken hüzünle bir derin uykuya,
Gelir ölüm meleği, keşilir nefesim,
Artık yer kalmaz yüreğimde korkuya,

Bitir tüm çilelerim diner yürek sızım,
Ben ölsem bile, şiirlerde söylenir adım.

Nazmi Sancar Yıldırım

Tanrı Türk'ü Korusun!

Gelmiş atan dört koldan yurda akın akın
Büyük destanı yazılacak işte o şanlı ırkın,
Haydi yücelt Türklüğü daha ne durursun?
Çağdan geri kalmaktan, Tanrı Türk'ü korusun!

Öğüt verir asırlar ötesinden dedem Korkut dinle,
Yükselecek nesil sensin, teknoloji bilimle,
En temiz halin budur hâlâ pak ve durusun.
Çağın rezilliklerinden, Tanrı Türk'ü korusun!

Saldır varlığına kasteden düşmana kininle
Türk'ün dostu yok, aldanma hiç birine,
Unutma sakın o kutlu soyun oğlusun
Hainlerin şerrinden, Tanrı Türk'ü korusun!

Biât nedir bilmeyiz, biz güneşin milleti
Kaldır başını göğe, kır bu hain zilleti,
Kit'aları aşmış şanlı ordun, yalnız Tanrı kulusun,
Yozlaşmış yok olmaktan, Tanrı Türk'ü korusun!

Bütün dünya bir olup dikilmişken karşına,
Yine de dokunamaz bi karış toprağına, taşına.
Ötelerden beri Kür Şad'ın kini ile dolusun
İntikâmı unutmaktan, Tanrı Türk'ü korusun!

Er meydanı boş kalmış, silkelen ve doğrul
Savaşmadan gelen ölüm sana tasadır oğul
Vur çelik kollarınla, kelleleri savrulsun,
İhâneti affetmekten, Tanrı Türk'ü korusun!

Ayrılmasın Türk, Türk'ten, uzak olmasın ara
Azad olsun yurtlarım, kalksın gövdeden yara,
Bir olsun şanlı milletim, adı da Turan olsun,
Ayrılıp, dağılmaktan, Tanrı Türk'ü korusun!

Gökte kartal, yerde Bozkurt kadar ulusun,
En şanlı ataların, bilgelerin yolusun,
Metehan'dan tâ Mehmed'e aynı soyun kolusun!
Ceddine yüz çevirmekten, Tanrı Türk'ü korusun!

Ulu Tanrı, Yüce Tanrı günde kırk defa el açıp, duâ eden aksakallar hatrına,
Türk'ün adı sonsuza dek yürüsün,
Açılmasın hainin nefret çiçeği koparılsın kurusun!
Def etsin başından o soyuma düşmanı,
Tanrı Türk'ü, Türk'te Türk'ü korusun!

Nazmi Sancar Yıldırım

Türk Eri

Kâhraman Türk askerine;

Bir gör hele bu yiğit eri,
Boylu, poslu cengâveri,
Kimdir diye sorarlarsa;
Dersin, yiğit Türk'ün eri,

Delidir huyu, alışılmaz,
Kızarsa hâ yanaşılmaz,
Kâfir onunla yarışamaz,
Kimdir diye sorarlarsa;
Dersin, deli Türk'ün eri.

Yağız atı şahâ kalkar,
Bir gören bir daha bakar,
Görenlerin içini yakar,
Kimdir diye sorarlarsa;
Dersin, yamân Türk'ün eri.

Onun yeri er meydanı,
Durmaz, deli akar kânı,
Önemsemez tatlı cânı,
Kimdir diye sorarlarsa;
Dersin, pek bileği Türk'ün eri.

Bir nâra ile ordu bozar,
Tarihi hep baştan yazar,
Haine mezarı derin kazar,
Kimdir diye sorarlarsa;
Dersin, asil Türk'ün eri.

Şanlı ırkın torunudur,
Bilir ki, soyu uludur,
Huyu bozkurt huyudur,
Kimdir diye sorarlarsa;
Dersin, soylu Türk'ün eri.

Kılıç elinde bir oyuncak,
Savaş için yansın ocak,
Elbet hakkını bulacak,
Kimdir diye sorarlarsa;
Dersin, bahâdır Türk'ün eri.

Vâtan için atılır ileri,
Dönmez bir daha geri,
Ölürse şehit, kalırsa gâzi,
Kimdir diye sorarlarsa;
Dersin, cesur Türk'ün eri.

Yalnız Tanrı önünde eğilir,
Çoşkun akar râhmet selidir,
Tanrıdağı varacağı yeridir,

Kimdir diye sorarlarsa;
Dersin, kutlu Türk'ün eri.

Vefâlıdır dönüp gitmez,
Hâine merhâmet etmez,
Düşküne kötü söyletmez,
Kimdir diye sorarlarsa;
Dersin, merttir Türk'ün eri.

Nazmi Sancar Yıldırım

Türk Irkı Sağolsun

Ey Türk! Yeter çektiğin yeter,
Kutlu tuğu dik, yakın zâfer.
Başımızda ki bu gâflet bitsin,
Türk ırkı varolsun, hainleri kahretsin!

Yıkılsın, sönsün hainin mumu,
Ey Türk oğlu sana cefâmı bu?
Dinsin gözyaşın, çilen bitsin.
Türk ırkı sağolsun, hainleri kahretsin!

Bir Türk'e bedel mi cihân?
Yiğidim düşmüş şehit yan yüreğim yan.
Yetsin artık, sesin bu dünyâyı titretsin,
Türk ırkı varolsun, hainleri kahretsin!

Düşmana bu merhamet neden?
Eder mi hakkını helâl, görse şehit deden?
Acıma haine yeryüzünden sil gitsin,
Türk ırkı sağolsun, hainleri kahretsin!

Nazmi Sancar Yıldırım

Unutacağım

Kalbim de derin yara,
Unutacağım.
Belki zor olacak ama,
Unutacağım.

Kafamı taşa vura vura,
Alın yazımız hep kara,
Gönül düşmüş şimdi dara,
Unutacağım.

Gün görmeden bir kere,
Yüreğim yıkık, harabe,
Olmaz olsun diye diye,
Unutacağım.

Yıkılsın arşı âlâ artık,
Bir hayali olur sandık,
Bir zalime inandık,
Unutacağım.

Kanatıp hep yaralarımı,
Bu ayrılık çeker kanımı,
Ölmeden alacak canımı,
Unutacağım.

Dur demem git istersen,
Unutulur anılar silersen,
Vur zemheri dilersen,
Unutacağım.

Hatırlayıp yaktığın yeri,
Gideceksin geldiğin gibi,
Bir adım hayalden ileri,
Unutacağım.

Yanacak bağrım acıyla,
Eski bir kaç buruk anıyla,
Her nefes de adıyla,
Unutacağım.

Dayanamam şimdi görsem,
Yollarına çiçek de sersem,
Yeniden şeveceğimi bilsem,
Unutacağım.

Bir şans daha ver deme,
Ne hale düştüğümü bilme,
Sakın bana ümit verme,
Unutacağım.

Bitti dedik herşey bitti,
Canım dediğimde gitti,

Yetti bu kadar çile yetti,
Unutacağım.

Bende kalacak hep izin,
Boş kalacak artık dizin,
İşleyecek kalbimde sızın,
Unutacağım.

Boşuna vefasızı sevmek,
Boşuna bu kadar emek,
Gerekmez uğruna ölmek,
Unutacağım.

Unut dedin unuturum,
Aşkı yine ben bulurum,
Başka gönle yar olurum,
Unutacağım.

Bundan böyle şen ocağım,
Güller açsın her bir yanıma,
Gayrı yetti yanmaz canım,
Unutacağım.

Nazmi Sancar Yıldırım

Unutmuşum

Bakma artık gözlerime,
Gözlerini unutmuşum.
Kulak verme sözlerime,
Sözlerini unutmuşum.

Oy siyâh saçlarında,
Oy hilâl kaşlarında,
Bir derin bakışlarında;
Kalışları unutmuşum

Kâh gülerdi içten içe,
Kâh ağlardı bir hiçe,
Dert oldu düştü içe,
Gülmeleri unutmuşum.

Görünce mutlu olur;
Yüreğim, aşk ile vurur.
Bir bakışa hayat durur,
Mutluluğu unutmuşum.

Bana sormaz bir kere,
Bu hâl neden oldu diye,
Ölürdüm yâ; seve seve,
Ölmeleri unutmuşum.

Karşılıksız severdim,
Canı yoluna sererdim,
Bir tek dileğim derdim,
Sevmeleri unutmuşum.

Kıramazdı hiç bir kâlbi,
Nasıl parçaladı aldı?
Bu sevdâ içimde kaldı,
Gitmeleri unutmuşum.

Koşardım bir adım gelse,
Ölürdüm bir kere gülse,
Bu gidiş son değilse,
Gelmeleri unutmuşum.

07.01.2017 - İstanbul

Nazmi Sancar Yıldırım

Unutursun

Büyük konuşma âh güzelim,
Zaman geçer ve unutursun.
Söylemeye gitmez ki dilim,
Başka sever ve unutursun.

Sakın deme unutmam asla,
Bu kadar yük yüreğe fazla,
Başını başka omza yasla
Unutmam deme, unutursun.

Bir sızı başlar yüreğinde,
Hiç görmez olur gözlerinde,
Ah etme sakın sözlerinde,
Sözler biter ve unutursun.

Adın kalsın tek bende bırak,
Gözden ırak, gönüle ırak,
Sil anıları, herşeyi yak,
Unutmam deme, unutursun.

Bir yanan kalır yandığıyla,
Her kelâmında andığıyla,
Zulüm olur yâr varlığıyla,
Söküp atar ve unutursun.

Hakkı kalır sevdanın belki,
Bu öyle bir düzenbaz el ki,
Kimseye yar olamaz bil ki,
Kalır ortada unutursun.

Mertçe sevmiş, anlamaz yürek,
Çekinir olmuş, eller ürkek,
Ne yapsamda suçtur diyerek,
Çeker kendini unutursun.

Yetmemiş sevgim o'na heyhat,
Olsun artık gönlüde rahat,
Hatırlatma maziyi sil at
Unutmam deme, unutursun.

Bu kadar acı yeter bana,
Kısa ömür biçilmiş cana,
Artık gülemem aşktan yana,
Aşk sana güler unutursun.

Birdaha anmaz hiç adımı,
Der; vefasız yaktı canımı,
Âh alır sanki sol yanıma,
Bilmez derdimi, unutursun.

Unutamam deme güzelim,
Zaman geçer ve unutursun.

Söylemeye varmaz ki dilim,
Başka sever ve unutursun.

Nazmi Sancar Yıldırım

Yâ Râb

Ya Râb! Nasıl bir kuyu bu aşk? Görünmez dibi,
Düşüm, geçtim kendimden, Leylâ'ya mâhkûm mecnun gibi

Nazmi Sancar Yıldırım

Yaralar

Unuturum zamanla desem bile,
Bir bakışın yürekten yaralar beni.
Kaderin yüzümüze vurduğu sille,
En derinden sızlar, yaralar beni.

Ömür biter yıllar ardına yaslanır,
Sakladığımız hatıralar paslanır,
Gelmezsen eğer aylar, günler yaslanır,
Giden zaman ömürden yaralar beni.

Çare yok yaralarım, doktor ağlar,
Duysa feryadı, eğilir koca dağlar,
Coşkun ırmaklar derdime çağlar,
Çağlar çağlar da, yaralar beni.

Düşlediğim ne varsa hepsi boştur,
Var git sen başka hayallere koştur,
Benim yolum bil ki burdan yokuştur,
Çıkamaz dönersem, yaralar beni.

Umudum çölde kalmış tek vaha,
Ulaşsam da fayda etmez bir daha,
Bir düş, belki serap senden yana
Gördükçe ciğerimden yaralar beni.

Kılıç yarası, düşman vurası değil,
Yârin tek sözü bile yaralar beni.
Bin kere öldürse, yere çalası değil,
Yârin unut deyişi yaralar beni.

Nazmi Sancar Yıldırım

Yarım Kalan Sevda

Göğüsüme bir acı saplanırdı
Yâri karşımda gördüğüm anda.
Bilmezsün deli yürek şahlanırdı
Gözlerin aşkla güldüğü anda.

Sürer giderdi kaçamak bakışlar
Diyemezsem eğer ahlar başlar,
Gözlerimden boşanır yaşlar
Ellerin başka ele dediği anda.

Bilir misin bu sessiz geceleri?
Dili yok anlatamaz o eceleri,
Boğazımda düğüm heceleri,
Sevgimi, sevgi böldüğü anda.

Ne beklersin öteler de, gel,
Yoksa sevgine mi var engel,
Aşk ise bunun adı olsun sel,
Tutulurdu dillerim, dediği anda...

Nazmi Sancar Yıldırım

Yiğide Mektup

"Semih Samet Yücel'e ithâf'tır..."

Biliriz ki, yiğit olan dönmez geri,
Ardına bakan olursa, vur olur mu?
Ayrılmadan bedende et ile deri!
Korkup duran kim olursa, vur olur mu?

Türklüğe uzanan o hain dilleri!
Bayrağa uzanan o kalles elleri!
Onlardan yana olup esen yelleri!
Düşünmeden bir an bile, kes olur mu?

Gecenin karanlığında böl uykuyu,
Yüreğimizde tuttuğumuz ülküyü,
Birlikte söylediğimiz o türküyü,
Düşerken toprağa, son kez duy olur mu?

Gözü yaşlı garip analar aşkına,
Sessiz, kimsesiz evler barklar aşkına,
Boynu bükük kalan yetimler aşkına,
Şerefsizin soyunu kurut olur mu?

Durmazsın hiç bilirim, asil kanın var,
Dururken şehit kanı, acun bize dar,
Düşünme vatandan gayrı başka bir yâr,
Milletim, yurdum sağ olsun, öl olur mu?

Aman dilerse vatansızların biri,
Unutma intikamını, tut hep diri,
Vur ki temizlensin insanlığın kiri,
Şehidimin kanından geçme olur mu?

Bu uğurda ölüm, şereftir sizlere,
Savaşıp ölmek düğündür erlere,
Toy olsun o gün, haber salın her yere
Gözlerin geride kalmasın olur mu?

Hedefindir, Türk'e düşman kim varsa,
Bedenini beyaz bir kefende sarsa,
Toprak ana yiğide tek özge yarsa,
Türklüğün için bir daha, sar olur mu?

Millete hizmette size sınır yoktur,
Yurt için vermeyede canımız çoktur,
Seni sırtından vuran bir namert oktur!
Korkağı bil, sırtını verme olur mu?

Yolun ve bahtın her zaman açık ola,
Tanrı güç, kuvvet versin girdiğin yolda,
Alp erenler yolunuza yoldaş ola,
Vatanım sağ olmadan dönme olur mu?

Nazmi Sancar Yıldırım

Yollar

Ömrüm aşındı, bitmedi yine,
Zaman düşmanı, uzun yollar.
En acı gurbet oldu ömrüme,
Gide gide bitmedi, zalim yollar.

Bilmem oralarda haller nasıl,
Yetti dedim yüreğime, velhasıl,
Kulağımızı tırmaladı bu acı fasıl,
Dönmez gitti yıllar, failidir yollar.

Dağlar, ovalar, bağlar gördüm,
Nice seferler hasreti gördüm,
Kısmeti unutup ikiye böldüm,
Bulamadım çare, dert oldu yollar.

Kendim omuzladım gam yükünü,
Kaybettim yollarda dünü, bugünü,
Her yaşımda bu garibe ölümü;
Hatırlatır oldu, acımadı yollar.

Yüreğimde sevda ateşi, gittim,
Gün battı, geceye döndü, gittim,
Bir gün oldu anladım ki, bittim,
Bu ömrüme ceza mıydı yollar.

Yürüdüm Tanrıdağı aştım,
Sual edip ol çobana yanaştım,
Gide gele bu ayrılığa alıştım
Gelmem bekleme, tuzak yollar.

Hasret kaldım memleket toprağına,
Kurdu yoluma tuzak düşürdü ağına,
En temiz yıllarımda, gençlik çağıma,
Ağ ördü, bırakmadı yakamı yollar.

Nazmi Sancar Yıldırım

Yüzsüzlere

Sözüm hâk'tır yolum hak
Bil sahip ol diline
İster Tanrı derim, ister Allah
Bre ahmâk sana ne?

Yılan yuvası olmuş ağzın
Küfre dalıp gitmişsin.
Gülersin deseler yüzüne
Edep satmak neyine?
İster Tanrı derim, ister Allah
Bre gâfil sana ne?

Her sözün yalan
Doğru nedir bilmezsin,
El altından milleti soyan
Huzur ile ölmezsin
Azap olur zebaniler
O nursuz kabrine
İster Tanrı derim, ister Allah
Bre dinsiz sana ne?

Milleti aç işsizken
Keyif sürer haram evinde
Sınırdaki askeri ölürken,
Gezer ecnebi ülkelerinde
Otur boğul nefretinde
Türk'e başlık etmek neyine?
İster Tanrı derim, ister Allah
Bre hırsız sana ne?

Garip ölür yas tutan olmaz,
Sanma anaların ahı tutmaz
Gider Tanrı'nın gücüne,
Şehit kanı elinde kalmaz
Zehir olur içersin su niyetine
İster Tanrı derim, ister Allah
Bre hain sana ne?

Kelle der vatan için ölene,
Sonra döner, hay senin diline
Biz anlarımızın kastın nedir, kime
Orospu kıvrması deriz,
Çıkıp kürsüde her söylediğine
İster Tanrı derim, İster Allah
Bre kıvrak sana ne?

Ne olmuş aşk diye şarab içmişsem,
Adım şerefsiz olsun vatanımdan geçmişsem.
Aman deyip düşmana el vermişsen,
Çıkar elbette birgün hain tepene,
Herşeyi bırakıp, takmışsın benim dilime,
İster Tanrı derim, ister Allah

Bre soysuz sana ne?

Çıkar için el altına yatmışsın,
Vatan anan mı ki, ona buna satmışsın?
Sonra da üzerinde yan gelip yatmışsın,
Ecdat görse tükürür o mel'un yüzüne,
İster Tanrı derim, İster Allah
Bre çapsız sana ne?

Aklın yolu bir kendine gel
Sahip ol yurduna, toprağına,
Vatansızlar koymadan el,
Gerekirse aksın kan olsun sel,
El sürdürme kutsal bildiğin törene
İster Tanrı deriz, İster Allah
Bilen bilsin, kime ne?

Dert etme herkes yoluna gider,
Sonu var herşeyin
Bu haram saltanat da biter.

Şancar'ım korkmam, bildimse söylerim,
İhaneti görünce kılınc olur dillerim,
Yazarım durmam sade milletim için,
Şan, şöhret, nam benim neyime
İster Tanrı derim, ister Allah
Dilim Türkçe, kime ne?

Nazmi Sancar Yıldırım